

EUGLENA

PB-PP|B-37037
BELGIE(N) - BELGIQUE

JAAR
GANG **44**
NR. 3

Afschriftelokaal GENT X • P 602237 • ISSN 0772-7895 • V.U.: Veerle Cannoot, Kortrijksepoortstraat 192, 9000 Gent

LENTE 2024

DRIEMAANDELIJKS NATIONAAL TIJDSCHRIFT VAN JNM

JE BEESTIGSTE JEUGDBEWEGING

EUGLENA

LENTE 2024

JE BEESTIGSTE JEUGDBEWEGING

JNM, de Jeugdbond voor Natuur en Milieu, is een jeugdbeweging voor iedereen tussen 7 en 26 jaar die zich goed voelt in de natuur en zijn schouders niet ophaalt voor het milieu. Samen trekken we het hele jaar door de mooiste natuurgebieden in en laten we ons betoveren door de zotste waarnemingen. We nemen zelf een zaag of schop in de hand en maken ruimte voor natuur. Bovendien gaan we op een duurzame en milieuvriendelijke manier door het leven en proberen we anderen daar ook warm voor te maken. En tijdens de zomermaanden? Dan kan je tijdens één van onze veertig zomerkampen in binnen- en buitenland dagenlang genieten met vrienden in de natuur. Kom zelf op ontdekking bij één van onze vijftig afdelingen in Vlaanderen en Brussel.

LID WORDEN EN BLIJVEN

We vinden het belangrijk dat iedereen met interesse voor natuur en milieu bij JNM terecht kan. Daarom kan je kiezen uit drie verschillende lidgeldtarieven. Het standaardtarief is 26 euro. Als je JNM wat meer wil steunen, kan je kiezen voor het verhoogd tarief van 32,5 euro. Als je het financieel moeilijker hebt, dan kies je het verlaagd tarief van 5 euro. Voor steunleden is het standaardtarief 30 euro. Er is ook een verlaagd tarief van 24 euro (je krijgt ook een abonnement op Euglena). Voor instellingen, bibliotheken, scholen... kan je lid worden voor 40 euro (je krijgt een abonnement op Euglena + Kikker).

CONTACTEER ONS

Op lokaal niveau zetten honderden vrijwilligers zich in om JNM'ers van 40 afdelingen uren leesplezier te bezorgen. Vul je gemeente in bovenaan op jnm.be en je komt terecht op de contactpagina van jouw afdeling.

DE EUGLENA

Euglena is het driemaandelijks nationale tijdschrift van JNM. De artikels en foto's worden gemaakt door onze vrijwilligers. Dank aan alle schrijvers en fotografen! Vragen? Inzendingen? Eén adres: euglena@jnm.be

Werkten mee aan dit nummer: Simon Vandepitte, Wout Van Impe, Nel Top, Viktor Depoortere, Robbe Cool, Nicolaas Van der Burght, Hannelore Siddiki, Stan Callewier, Roos Van Elsen, Raf Vanisterbecq, Emma De Backer, Jona Barkmeijer, Emma Klinck, Chiara Jacobs, Jorik Maes, Louis Lema

Vormgeving en illustraties: Thea Decoster

Coverfoto: Roos Van Elsen

INHOUDSTAFEL

3 Voorwoord van een bovo

NATUURSTUDIE

- 4 Bloedmooie kleuren
- 6 Blaps of tent? Tent of blaps? Blaps en tent!
- 9 Waarnemingstelex

NATUURBEHEER

10 How to rijf

MILIEU

- 12 Zo was de gaza-soiree
- 16 Zeeparkduinen De Panne
- 17 Code rood 3: tegen de luchtvaartindustrie
- 22 MWG boekenrubriekje & Verbeeldingsstorm
- 23 Het woekert

JNM NATIONAAL

- 24 Nationaal kort
- 26 Aankondigingen

NOG MEER LEUKS

- 28 De nieuwe NMBS-borden: hot or not?
- 30 Trollenfeest
- 32 Help! Ik voel mij eenzaam
- 34 JNM en verkiezingen

CONGRESKATERN

- 39 Klimaatmars in de sneeuw
- 42 Beste quotes van de beleidsnota

VOORWOORD VAN EEN BOVO

Liefste lezer,

Begin September belde ik tijdens een JNM-kamp in de Alpen naar Yolan, Raf en Iris (onze beleidsondersteunend medewerker). Ik liet hun weten dat ik graag mee bovo wilde worden, al wist ik niet helmaal wat er op me af ging komen. Eén ding is wel al zeker, ik heb met volle teugen van de eerste helft van het werkjaar genoten! Het is fantastisch om te zien hoe al onze werkgroepen en ploegen erin slagen om stuk voor stuk knallers van activiteiten te organiseren. Het jaarlijkse twitchweekendje van de natuurstudiewerkgroep waar we op zoek gaan naar bijzondere vogels, of de soiree over de situatie in Palestina onder leiding van de milieuwerkgroep, zijn activiteiten die me bijblijven. Al is bovo zijn zeker niet altijd rozengeur en maneschijn. Soms moet je ook verdomd moeilijke dingen zien op te lossen. Dat doet soms pijn, maar je leert hier veel uit? Dat is misschien de belangrijkste reden waarom ik in september beslist heb om bovo te worden: om te leren! Ik wilde leren over JNM, vrijwilligers en mezelf.

Ik kijk ook al uit naar de volgende helft van het werkjaar, want er staat véél op de planning. Van de Koers-AV-Fuif waar we over de financiën beslissen tot natuurstudiecurcus en -congres waar we de natuurfreak in jongeren proberen aan te wakkeren. En dan heb ik nog niets gezegd over tot de nok gevulde animatorcursussen of het zomercongres. En help, het beleidsnotaproces voor '26-'30 dat een versnelling hoger schakelt, mag ik ook niet vergeten!

We zetten ook in op de verkiezingen, want wij hebben immers een superbelangrijke stem. Als jongeren hebben we de plicht om ons te laten horen, om onze toekomst en die van anderen mee sturing te geven. Ik word er dan ook gelukkig van om te zien dat er enthousiasme bij JNMers is op hierop te werken. Zo mogen jullie een extra Euglena verwachten vol verkiezingsinformatie zodat we goed geïnformeerd onze stem kunnen laten horen. Wordt vervolgd!

Wanneer ik op mijn werk vertel over JNM en wat het allemaal inhoudt, kijken mijn collega's soms vreemd op. "Doede gij da allemaal vrijwillig?", zeggen ze dan vaak. En inderdaad, waarom vrijwillig? Een pasklaar antwoord heb ik ook niet. Omdat het leuk is en ons verbindt, zeker? Maf eigenlijk, dat een organisatie zoals JNM gerund wordt door vrijwilligers. Ik ben blij en trots dat ik me aan het roer van zo'n geëngageerde jeugdbeweging kan staan. JNM is een leerschool voor het leven.

Veel leesplezier in deze rijkgevulde Euglena!

Trotse Bovo van JNM samen met Raf en Yolan(da)

BLOEDMOOIE KLEUREN

DOOR Wout Van Impe

We hebben allemaal wel eens een kleine verwonding opgelopen tijdens een JNM-activiteit, waarbij bloed tevoorschijn kwam. Je hebt dan waarschijnlijk gemerkt dat je bloed rood is (ik mag toch hopen dat het rood was), maar waarom heeft ons bloed eigenlijk die kenmerkende rode kleur? En geldt dit voor alle dieren?

Voor we kunnen verklaren waarom ons bloed rood is, moeten we eerst begrijpen wat de functies van bloed zijn. Ons lichaam bestaat uit diverse weefsels die allemaal specifieke stoffen nodig hebben om goed te kunnen functioneren. Bloed vervult hierin een cruciale rol door de aanvoer van voedingsstoffen en zuurstof naar deze weefsels te verzorgen. Ook zorgt het bloed voor de afvoer van afvalstoffen, zoals CO₂, en heeft het een belangrijke rol in het reguleren

van de lichaamstemperatuur en in ons immuunsysteem.

ZUURSTOF RONDBRENGEN

Nu we weten waar ons bloed voor dient, moeten we het transport van zuurstof nader bekijken. In ons bloed zitten allerlei cellen, waaronder ook rode bloedcellen. Die zijn verantwoordelijk voor het vervoer van zuurstof. Om dit te kunnen, hebben de cellen een bepaalde stof nodig, namelijk het eiwit hemoglobine. Hemoglobine bevat ijzeratomen, en die ijzeratomen zorgen voor de verbinding tussen de zuurstof en de hemoglobine, waardoor het bloed dus in staat is om zuurstof te transporteren. Het is ook door die chemische binding tussen zuurstof en ijzer dat ons bloed een rode kleur heeft.

“De schoonheid van het dierenrijk zit dus niet enkel aan de buitenkant, maar ook diep vanbinnen. Het vertelt een verhaal van de prachtige complexiteit en diversiteit van de natuur.

MAG HET OOK EEN ANDER KLEURTJE ZIJN?

Maar nu is de vraag: is bloed altijd rood? Net zoals bij de mens, bevat het bloed van veel dieren hemoglobine. Hun bloed is dus rood, maar er zijn wel een aantal uitzonderingen. De meeste weekdieren, zoals inktvissen en slakken, en een paar soorten geleedpotigen, zoals kreeften en krabben, hebben blauw bloed. Bij hen is er in de plaats van hemoglobine, hemocyanine gebruikt om de zuurstof aan het bloed te binden. Hemocyanine is een koperhoudend eiwit en bevat dus koper in plaats van ijzer, wat voor een blauwe kleur zorgt. De reden waarom deze dieren hemocyanine gebruiken en geen hemoglobine ligt aan het feit dat hemocyanine beter werkt bij een lage temperatuur en een lager zuurstofgehalte, wat beter overeenkomt met de leefgebieden van deze dieren.

Rood en blauw dus, zijn er nog? Jazeker, het kleurenspectrum is nog niet volledig. Ringwormen, zoals de regenworm, dragen de stof chlorocruorine in hun bloed. Net als hemoglobine bevat chlorocruorine ijzeratomen. Alleen zorgt het deze keer voor een groene tint in plaats van een rode. Verder is er nog het paars/roze bloed bij bepaalde mariene wormen, dat deze kleur verkrijgt door de aanwezigheid van hemerythrine, dat ook ijzeratomen bezit.

Bij de kakkerlak hangt het ervan af. Over het algemeen hebben ze eerder kleurloos bloed, maar de vrouwtjes kunnen licht oranje bloed hebben. Dit komt doordat de vrouwtjes dan het eiwit vitellogenine produceren. Vitellogenine bevat net zoals een kippendozier de stof carotenoïde, een vitamine

A-achtige molecule die nodig is voor de ontwikkeling van de kakkerlakeitjes en die voor de oranje kleur zorgt.

Om de regenboog volledig af te maken, heb je ook nog geel bloed. Dit komt voor bij zeekomkommers, manteldieren en bepaalde kevers. De gele kleur wordt veroorzaakt door het eiwit vanabine, dat het element vanadium bevat. Net zoals vitellogenine bij de kakkerlak, heeft vanabine niets te maken met het transport van zuurstof. Eigenlijk weten we ook niet waarvoor het dient, maar het zorgt in ieder geval wel voor de gele kleur.

Bloed bestaat dus in diverse kleuren: rood, oranje, geel, groen, blauw, paars. Kortom, alle kleuren van de regenboog. De schoonheid van het dierenrijk zit dus niet enkel aan de buitenkant, maar ook diep vanbinnen. Het vertelt een verhaal van de prachtige complexiteit en diversiteit van de natuur.

BLAPS OF TENT? TENT OF BLAPS? BLAPS ÉN TENT!

DOOR Nel Top en Simon Vandepitte

Op een bestuursvergadering begin november ging het lang over De Blaps, een weinig opvallende zwarte keversoort die ronddwaalt in de kelders van ons Bondssec...

In 2006 werd de Blaps gevonden door enkele natuurvorsers van de JNM die vermoedelijk aan een avondje bierstudie bezig waren. De soort werd zelden gezien, maar dit hangt samen met de verborgen levenswijze van dit alienachtige wezen.

Tussen 2012 en 2015 werd de soort jaarlijks gezien, hoofdzakelijk op maandagavonden wat samenhangt met de levenswijze van een gemiddelde JNM'er. Hierna werd het Bondssec gerenoveerd tot het gebouw dat we nu kennen. Ondanks het feit dat de kelders grotendeels van de verbouwwoede gespaard waren gebleven werden het jaar nadien geen kevers meer gevonden. Op 26/10/16 werd er een begrafenisplechtigheid gehouden door een bende diepongelukkige NWG'ers.

Het opschrift "Rip Blaps Mucronata 26/10/16" herinnert hieraan. De blaps was officieel uitgestorven, maar was dit wel zo?

Enkele jaren later, tijdens de voorbereidingen van 'congras' in 2021 dook er weer een teken van de Blaps op: een dood exemplaar, maar te vers om al 5 jaar dood te zijn dus werd er een zoektocht georganiseerd.

En jawel, er werden verschillende blapsen gevonden! Vooral de plek waar de bakken Tapuit staan was succesvol. Goede smaak hebben die kevers!

De herontdekking lanceerde evenwel een vete tussen de PP en de NWG die al even aansleept.

© Bayo Josephy

DE PP SPREEKT

WIE IS DE BLAPS?

Voor wie ze niet kent: de blaps mucronata oftewel gewone kelderkever is een grote, lompe, zwarte kever. Ze beweegt zich meestal voort alsof ze zat of nog maar net wakker is en houdt van chillen in kelders van het Bondssec. Verder dan dat reikt mijn kennis over de blaps niet. Als je natuurstudiegewijs meer wilt weten, spreek je best eens een NWG'er aan, zij vertellen je met plezier meer!

waar is de Blaps? waar is de Blaps? Ik ben de Blaps he

WAAR IS DE BLAPS?

Bon, de blaps dus. Het lijkt een onschuldig kevertje, maar op het Bondssec heeft ze een grootse reputatie vergaard. Ze zou namelijk bijna uitgestorven zijn, maar in onze kelders vinden deze zwartlijven nog een gezellig stekje om te leven. Het probleem begint bij de habitat van de blaps: ze hangt graag rond in vochtige kelders, het liefste bij leeggoed. Als wij als PP'ers dus blapsen zien in de kelders, weten we dat het er eigenlijk te vochtig is. In principe is het geen ramp als je kelder niet helemaal droog is.

HET PROBLEEM MET/VAN DE BLAPS

Het probleem met Bondssec is dat we in de ene kelder een 50-tal tenten (aan nieuwprijs samen +-€87.000) hebben liggen, en dat er in de andere een hoop dure gidsen en ander natuurstudiemateriaal in koffers zitten. Tentstof, vlindernetjes, waterpakken, zoekkaarten... Allemaal zeer vatbaar voor schimmel. We verliezen er jaarlijks gemiddeld een halve tent aan, om nog maar te zwijgen van de waterkoffer die (na afgelopen zomer net vernieuwd te zijn geweest) weer helemaal om zeep is...

DE NWG SPREEKT

WIE IS DE BLAPS?

De Blaps is redelijk goed herkenbaar. Om te beginnen zijn het geen simpele zwarte kevers. Nee, het zijn prachtige beesten. Ze zijn 20 tot 25 mm groot en hebben pekzwarte, gladde schilden en lange poten. Hun uiterlijk heeft iets duisters en angstaanjagends, maar ook fascinerend. In België zou er ook nog een tweede, sterk gelijkende blapsoort voorkomen: Blaps mortisaga. Het verschil zit hem vooral in de genitaliën. Gelukkig was Cyr zo vrij om deze checken, en weten we zeker dat Blaps mucronata een gewaardeerde bewoner is van het Bondssec.

WAAR IS DE BLAPS?

De Blaps, of kelderkever, leeft zoals de naam aangeeft hoofdzakelijk in kelders, zeker bij ons in Noordwest-Europa. Deze kever komt oorspronkelijk uit Zuid-Europa waar het warme klimaat en vele grotten een goede biotoop vormen voor verschillende blapsoorten. 'Onze' Blaps is een echte cultuurvolger en had snel door dat een warme kelder of vochtige paardenstal niet zo gek veel verschilt van een koele mediterrane grot.

Maar de Blaps mucronata is uitzonderlijk zeldzaam in België. Het Bondssec is ongetwijfeld de bekendste vindplaats. De Blaps vindt hier een prachtig keldercomplex met vergeten vuile hoekjes en hier en daar plasjes tapuit en fruitsap. Een ideale mix om een populatie blapsen te voeden, en ook de reden waarom de keversoort het zo slecht doet bij ons. Huizen worden steeds hygiënischer, met minder 'vergeten' plekjes voor de blaps.

Het voedsel van de Blaps bestaat uit al het organisch materiaal dat ze tegenkomen, van rottend hout tot restjes tapuit. Al heb je een heel leger kelderkevers nodig om een kelder zoals de onze proper te houden. Dit is een extra argument om in te zetten op het behoud van de Blaps. De Blaps levert een nuttige ecosysteemdienst door onze kelder mee proper te houden! Hopelijk leest de PP dit.

HET PROBLEEM MET/VAN DE BLAPS

Het dispuut zit vooral in iets wat de Blaps nodig heeft: een hoge vochtigheidsgraad in kelders. De PP is echter van mening dat de hoge vochtigheidsgraad nefast is voor de duurzaamheid van onze tenten en ander materiaal. Zo werd er de voorbije jaren gebruik gemaakt van een mobiele droger om de vochtigheidsgraad omlaag te halen. Die was echter weinig effectief, dit lag deels aan de droger maar ook aan enkele sabotageacties van de NWG.

LEVEN MET DE BLAPS

We strijden dus al jaren tegen het vocht in de kelder, maar dat wordt ons niet altijd in dank afgenomen. De NWG vond het niet oké dat we probeerden de kelders droog te houden, want dan zou zomaar het leefgebied van de blaps kunnen verdwijnen! Ze deden zelfs regelmatig excursies in de kelders, om zich ervan te vergewissen dat we ze toch nog niet hadden uitgeroeid met onze bouwdroger. Als we onze bouwdroger eens in de voorste kelder zetten, konden we er zeker van zijn dat de stekker zou zijn uitgetrokken. Dit gevaar bleek dan ook nog eens niet enkel van de NWG, maar ook nog van de MWG te komen! Toegegeven, het ding was niet bepaald energie-efficiënt, maar het was een tijdelijke oplossing voor het vochtprobleem, tot we een beter systeem vonden. Dit stille gevecht van stekkers uittrekken en terug insteken heeft maanden, misschien zelfs jaren geduurd.

EEN OPLOSSING VOOR/TEGEN DE BLAPS

Uiteindelijk ging de achterste kelder (waar de tenten liggen) op slot, waardoor we eindelijk een beetje zekerheid hadden dat we onze tenten zouden kunnen beschermen. Toch bleef het lichtelijk zorgwekkend dat onze tenten bijna spontaan begonnen schimmelen in die kelder. Er is veel over nagedacht, er zijn (soms harde) discussies gevoerd en opties verkend, en uiteindelijk kwamen we met een plan. We zouden permanente ontvochtigers laten installeren.

Goed, met de PP waren we het eens. Nu moesten we daarmee nog langs het Bestuur, en ik moet toegeven, daar had ik toch wat stress voor. Als je weet dat er minstens vijf Bestuurders (waaronder de drie bovo's) ooit in de NWG zetelden, besef je dat het al eens moeilijk kon worden om de meerderheid van de stemmen te verzamelen...

HOE HET VERDER GAAT MET/ ZONDER BLAPS

Op die heuglijke avond in november gebeurde er niets minder dan een mirakel! Het Bestuur stemde vóór het installeren van één machine in de achterste kelder. Ter compensatie vonden ze wel dat de voorste kelder als habitat moest worden bewaard. Ik moest ook beloven om de NWG op de hoogte te houden van wanneer de machine zou worden geïnstalleerd, zodat ze genoeg tijd zouden hebben om een reddingsexcursie op poten te zetten. En nu, zoveel maanden later, is de storm eindelijk wat gaan liggen. Weet dus, als je ooit op kamp of op een activiteit een lichtjes beschimmelde gids in handen houdt: het was allemaal voor de blaps, een doodgewone kever met een grootse impact.

*gewoon, gewoon, ge zijt gij
zelf gewoon*

LEVEN MET DE BLAPS

Met de NWG zijn we van mening dat we als natuur-bewuste jeugdbeweging trots moeten zijn op het feit dat ons bondssecretariaat een zeldzame keversoort zoals de blaps huisvest. We vinden het dan ook jammer dat het behoud van deze soort niet op nummer één staat. We kunnen erin komen dat tenten niet goed tegen de vochtige kelder kunnen (maar eerlijk, zo'n schimmelplek op een tent heeft wel charmes). Wij vinden dat er beter nagedacht moet worden over wat er in de kelders openslaan wordt. Papier en andere vochtgevoelige zaken in een kelder zetten is vragen om problemen. Daarom: plaats vochtgevoelige spullen in een bak met deksel waar ze veilig zijn voor het vocht. Zo verzoenen we onze twee passies: onberispelijk materiaal en het behoud van een bijzondere diersoort!

EEN OPLOSSING VOOR/TEGEN DE BLAPS

Er werd intussen beslist om een professionele droger in de tentenkelder te plaatsen. De voorste kelder, waar onder andere de bakken bier en fruitsap staan, werd gevrijwaard. Hier kan de Blaps zijn rustige leventje verder leiden. Het leefgebied van de Blaps is dus wel sterk gekrompen.

Daarom denken we erover na om een kweek- en herintroductieprogramma van de Blaps op te starten. Heb jij een vochtige kelder die eventueel een populatie blapsen kan herbergen? Laat het zo snel mogelijk weten aan simon.vandepitte@jnm.be en we houden je op de hoogte van onze plannen!

HOE HET VERDER GAAT MET/ ZONDER BLAPS

Als je nog eens 's nachts op het bondssec bent omdat je te veel werk hebt of nog gezellig pintjes wil drinken na de maandagavond, daal dan zeker eens af in de krochten van de kelder en draai enkele dozen en bierkratten om. Dan kan je deze prachtbeestjes ook eens van dichtbij bekijken!

Wie de kevers wil vinden, moet 's nachts afdalen naar de kelder (zorg dat de PP je niet ziet). Overdag zitten ze namelijk verstopt in hoekjes waar je ze niet kan vinden. Wanneer het donker wordt, verlaten ze hun schuilplaats en gaan ze op zoek naar voedsel.

Wanneer ze zich bedreigd voelen, strekken de kevers hun benen en blijven ze stokstijf staan. Ze scheiden een stinkende stof uit aan het uiteinde van hun achterlijf, waarmee ze vijanden afschrikken. Als je ze vastpakt kan deze excretie bruine plekken maken op je handen, maar met wat zeep is dat er zo weer af te wassen.

WAARNEMINGSTELEX

DOOR Robbe Cool

HAUWMOSSEN

De natuur buiten de beschermde natuurgebieden staat enorm onder druk. Hoewel er meer draagvlak is om op grote schaal aan natuurbehoud en -herstel te doen, falen we toch om dit in de praktijk toe te passen. Dat bewijst ook de nieuwe natuurherstelwet. Die werd zo aangepast dat biodiversiteit in het agrarisch gebied geen bijkomende aandacht krijgt en er enkel gefocust wordt op reeds erkende natuur. Desondanks keurde de Vlaamse regering een half jaar geleden een project goed om als Vlaanderen hierop in te zetten. Als botanicus ben ik betrokken bij dit project. Mijn werk bestaat erin om het landbouwgebied te inventariseren zoals akkers, weilanden en kleine landschapselementen.

Tot mijn verbazing vond ik op verschillende locaties (ook in het bemeste West-Vlaanderen) interessante akkeronkruiden zoals akkerandoorn, spiesleeuwenbek en kleine wolfsmelk. Maar de grootste verrassing was de hoeveelheid hauwmossen die we in verschillende provincies vonden. Hauwmossen zijn een aparte groep mossen naast de bladmossen en levermossen. Ons land telt 4 soorten, die alle vier zeldzaam zijn. De tiental gekende vindplaatsen van hauwmossen bevinden zich vaak in natuurgebieden. Onverwachts vonden wij ze op minstens twintig akkers (allemaal nieuwe locaties). Alle vondsten tot nu toe betroffen het gewoon hauwmos (*Anthoceros agrestis*). Hauwmos is een echte pionier soort die vaak te vinden is tussen andere akkermossen, zoals blaasjesmos, kleimos en landvorkjes. Het blootleggen van dit kennishiaat in hun verspreiding toont aan dat er nog enorm veel te leren is over agrarische natuur.

HOW TO RIJF

DOOR Viktor Depoortere

Je denkt misschien: Huh? Waarom krijg ik een handleiding om te rijven, harken? Dat is toch gewoon hooi bij elkaar rijven? Wel, omdat dit goed moet gedaan worden om het beste resultaat te krijgen (en omdat je het niet nog een keer opnieuw wil moeten doen van de werkleider!) Dus daarom hier een efficiënte manier om te rijven.

© June Heene

Nadat er vakkundig is gemaaid door JNM'ers (of soms door Natuurpunt) kunnen de rijfsters en/of rijvers aan de slag. Maar eerst afspreken hoe je gaat rijven, dit hangt af van hoe het zwad ligt. Het 'zwad' is het gemaaid maaisel dat de zeis of bosmaaier (mooi) op een rij legt. Als je naar het einde van je grasland kijkt en het zwad ligt dwars voor je, dan begin je achteraan en daarna naar voren. Als het zwad voor je ligt in rijen, ga je van links naar rechts ligt (of omgekeerd voor de dwarsliggers), dan vertrek je met een groep en ga je op een rechte lijn naast elkaar staan. De rijfleidster of -leider geeft dan het startsein om het rijven te beginnen.

De eerste keer doen we het grof en halen we het meeste hooi/maaisel weg door enkele rijen bijeen te rijven (afhankelijk van de groep). Dan roept er iemand

“BERRIE!!”, of “BASHEN!!” (niet verbaal, maar het zeil/'de bash' wegbrengen). En dan beginnen de hooiers het hooi/maaisel op een zeil of berrie te stapelen. Ook dit zal niet willekeurig gebeuren. Je begint met de vier hoeken van de berrie (draagberrie is het correcte woord maar dit is te lang voor JNM) en stapel je verder tot een mooie stevige hoop. Aanduwen mag zeker ook zodat je zo weinig mogelijk verliest onderweg.

Een zeil is ook enorm handig, zeker als je met velen bent om nog een grotere hoop maaisel af te voeren. Meestal is de hoop te dicht bij het grasland, niet goed als je een arm grasland wilt omdat dan de voedingsstoffen weer in je grasland terechtkomen. Maar als dit toch het geval is maak je er een sport van om een zo hoog mogelijke hoop te krijgen en begin net zoals daarstraks op een berrie

© Viktor Depoortere

te stapelen. Eerst de randen, dan naar binnen. In het geval van een zeil zal je Jenga kunnen stapelen. De hoop mag zeker als trampoline gebruikt worden, als alles er maar op blijft. Als het terrein een eerste keer is gerijfd, gaat de werkleider op inspectie of er nog een keer zal moeten gereven worden of we aan het narijven kunnen beginnen. Bij het narijven zal de werkleider nog strenger toezien en helpen waar nodig, het kan zijn dat je nog eens over die ene

kuil zal moeten gaan of moet krabben (van oude sok geleerd dat als er sporen van je rijf in de grond zijn het goed is). De meeste rijven hebben een schuine kant ten opzichte van de steel om minder schuin te moeten rijven, want je zal afwisselen van richting naar je zwad hooi/maaisel (een soort v-vorm). Zo zal je het meeste meenemen met je rijf, hooihark, hark. Maar geen rakel want dat is iets wat de stukadoor hanteert.

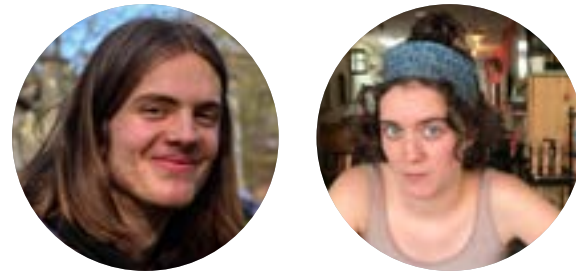
We sluiten af met een mooie foto van een JNM'er die vol enthousiasme in de hooiberg duikt

Ps: wie ook praktisch wilt kan gerust naar Cassenbroek, Sint-Pietersberg of het zeggekamp gaan (waar er ook zeker een rave gedaan wordt).

© Mathias Eggenmont

ZO WAS DE GAZA-SOIREE

DOOR Nicolaas Van der Burght en Hannelore Siddiki

Zoals de meesten weten begon JNM een paar jaar geleden met een nieuw project: soceco. Hierin gingen we op zoek naar wat sociaal-ecologische rechtvaardigheid juist betekent. Waar liggen er onrechtvaardigheden in onze maatschappij? Wat kunnen wij daaraan doen? Hoe zijn sociale problemen - zoals onderdrukking, uitbuiting en discriminatie - en klassieke milieuproblemen aan elkaar gelinkt?

Hoe meer tijd er voorbijging, hoe meer we leerden en voelden. En, niet onbelangrijk, hoe meer interesse er kwam vanuit de milieuwerkgroep (MWG) om ook met dit soort dingen bezig te zijn. Veel mensen binnen de MWG voelden dat het tijd werd om verder te kijken dan plasticvervuiling, CO2, en olierampen. Kunnen we nog langer de uitbuiting van mensen en de uitbuiting van onze natuurlijke leefomgeving zo van elkaar gescheiden houden? Hoe kunnen we hier opkomen voor een schoon leefmilieu en ondertussen onze ogen sluiten voor hoe boeren worden ontheemd, mensenrechten worden geschonden, regenwoud wordt platgebrand om voor ons goedkope voeding te produceren? Deze vragen, en nog véél meer, stelden we ons. Rechtvaardigheid gaat breed en moet toegepast worden op alle maatschappelijke processen.

DEKOLONISEREN IS EEN MUST

We zagen in dat de exploitatie van de natuur en de sociale uitbuiting gemeenschappelijke oorzaken hebben. Expansiedrift vanuit de westerse beschaving begon eeuwen geleden mensen en natuur te ontzielen en

ontmenselijken om ze tot hulpbron te kunnen reduceren. Ook werd het ons duidelijk dat de mensen die zich in sociaal minder bevoorrechte posities bevinden, meer risico lopen om negatieve gevolgen van milieuproblemen te ondervinden (zie kader p.13). We zullen onze privileges moeten gebruiken om mee te helpen met het afbreken van de koloniale structuren en processen die overal op de wereld mensen onderdrukken. We moeten dekoloniseren.

MWG ORGANISEERT GAZA SOIREE

Toen gebeurde er iets vreselijks: in Palestina-Israël escaleerde een groot conflict in een gewelddadig inferno. Wij voelden hierbij grote onrechtvaardigheid en zagen dat het narratief van veel stemmen in Europa deze onrechtvaardigheid niet erkende, en misschien zelfs probeerde goed te praten. Daarbij merkten wij dat deze onrechtvaardigheid koloniaal was: een volk dat een nieuwe staat start zonder te erkennen dat het land daarvoor ook bewoond was door een volk, en zonder de rechten van dat andere volk te erkennen. Maar we moesten inzien dat niet iedereen hier hetzelfde over denkt. Dit conflict roept zeer veel emotie op, wat het moeilijker maakt om er constructief inhoudelijk over te praten.

Daarom organiseerden wij een soiree. We nodigden een gastspreker uit die heel veel over de situatie afweet: oude sok en onderzoeker conflict en ontwikkelingsstudies Anton Vandevoorde. Lees hier de ervaringen van de aanwezige JNM'ers!

'From the river to the sea, Palestine will be free'. Toen ik 17 december mee ging wandelen in Brussel hoorde ik deze slogan verschillende keren. Ik moet eerlijk toegeven dat ik toen niet goed wist wat hiermee bedoeld werd. Wanneer ik die dag de krant las, omdat ik benieuwd was hoeveel mensen er aanwezig waren (en dat waren er 27 000!), merkte ik dat zij de slogan als iets controversieels zagen.

De centrale boodschap - een onmiddellijk staakt-het-vuren - is hier aangevuld met andere, voornamelijk franstalige slogans, zoals 'une seule solution: arrêter l'occupation' of 'free free Palestine, boycott Israël'. De controversiële slagzin 'From the river to the sea, Palestine will be free' is dan weer amper te zien of horen

Hoewel de Standaard beweert de slogan amper gehoord te hebben, had ik zelf deze ervaring dus niet. De volgende dag kreeg ik op het bondssec antwoorden op mijn vragen. Waarom is deze slogan als controversieel bestempeld? En wat houdt hij dan eigenlijk in?

Tijdens het debat werd naast duiding over heel wat termen, zoals antizionisme, antisemitisme, ook duidelijk gemaakt hoe deze in de media worden gebruikt. Een belangrijke vorm van Israëlische propaganda blijkt 'hasbara' te zijn, oftewel 'controle van het narratief'. Zo kunnen ze door de grens tussen antizionisme en antisemitisme klein te houden heel wat mensen ontmoedigen om zich over de Palestijns-Israëlische problematiek uit te spreken.

De 'controversiële' slogan "From the river to the sea, Palestine will be free" blijkt echter ook een vervormde betekenis. Deze slogan heeft in de ogen van de Palestijnse activisten niet de betekenis van het moeten verdwijnen van Israël's van de rivier de Jordaan tot aan de Middellandse zee. Hoewel de slogan intussen om die reden in verschillende landen strafbaar is gemaakt. Wel wordt er met deze slogan gepleit voor een vreedzaam samenleven. In oorsprong is deze slogan dan ook een antikoloniale slogan. Tegenwoordig wordt de slogan toegepast met de vraag om het apartheidsregime in Israël

ten opzichte van Palestijnen te doen stoppen (ook vredesorganisatie Amnesty International wijst op het bestaan van een apartheidsregime in Israël en pleit voor de ontmanteling hiervan)

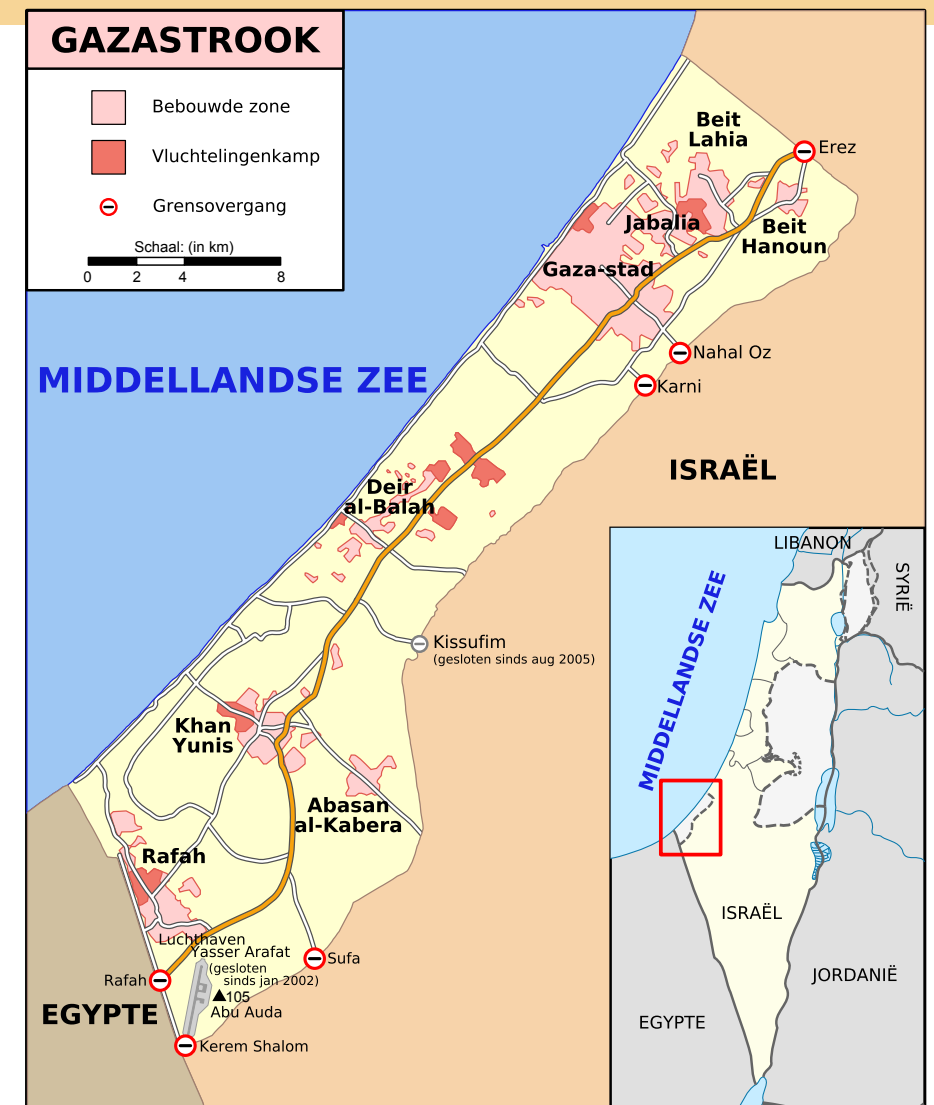
De slogan kan als een perfect voorbeeld gebruikt worden om de verdraaiing van taal in de media te tonen. Taal wordt gebruikt als een medium om mensen te overtuigen, aan beide kanten van een probleem. De tegenpartij kan de betekenis proberen verschuiven, om mensen weer van het omgekeerde te overtuigen. Hier heeft het tot gevolg dat eerdere slogans nu als controversieel gezien worden door de media.

Maenhout, Klaas. "27.000 aanwezigen op pro-Palestijnse betoging." De Standaard, 17 december 2023. https://www.standaard.be/cnt/dmf20231217_95555139

In de Verenigde Staten hebben wijken waar veel mensen van kleur (een erfenis van de segregatie waar de burgerrechtenbeweging een einde aan maakte) wonen meer kans om een stortplaats in de buurt te krijgen.

Plannen voor lithiummijnen worden in Europa stevast op veel protest onthaald en weer opgeborgen wegens grote gezondheidsrisico's en veel natuurschade. Ondertussen worden inheemse volkeren in Zuid-Amerika regelmatig van hun voorouderlijke gebieden verdreven voor een nieuwe mijn, en hebben wij toch een mooie elektrificatie van het wagenpark en schone lucht.

Ontwikkelde landen stoten veel meer CO2 uit, maar zullen geen honger lijden als er een droogte komt. Lokale, kleine boeren elders zien een paar opeenvolgende oogsten mislukken en kunnen niets anders doen dan hun spullen pakken en op een levensgevaarlijke tocht vertrekken naar ergens waar het wel nog regent.

Simon Vandepitte

“Ik weet nog goed dat we het er op een bestuursvergadering (BV) uitgebreid er over hadden. Daar was ik met een voorzichtige blik naar toe gegaan omdat ik me niet graag over conflicten uitspreek. Conflicten zijn iets polariserend waarbij je snel iets fout zegt. Dat maakte de BV ook duidelijk. Er was veel onduidelijkheid en het voelde alsof er een hete aardappel rondging en niemand vrijuit durfde praten.

Op de gazasoirée plaatste Anton het Gaza-Palestina-Israël conflict vakkundig in een breder daglicht. De avond deed me inzien waar het conflict echt om draait. Het conflict heeft wortels die het westen gevoed heeft door het Joodse volk land “te schenken”. Land waar al een volk woonde, de Palestijnen. Het is een conflict gevoed door kolonialisme.

De avond leerde me dat Palestina steunen niet betekent dat je Hamas steunt of Joden haat. Palestina steunen betekent het kolonialisme aan de kaak stellen en ongelijkheid onder de aandacht brengen.”

© Palestinian News & Information Agency (Wafa) in contract with APImages, CC BY-SA 3.0 - via Wikimedia Commons

“Ik vind het vooral frappant en/of interessant hoe wordt omgegaan met deze oorlog op het niveau van niet alleen de Belgische politiek, maar eigenlijk de ganse wereldpolitiek. Zo staat deze oorlog bijvoorbeeld in schril contrast met het conflict tussen Rusland en Oekraïne. Daar werd heel snel voor een 'goeierik en slechterik' gekozen. Sancties werden afgekondigd, niet alleen op economisch, maar ook op bijvoorbeeld sportief vlak.

Daarentegen speelt KAA Gent bijvoorbeeld wel nog steeds tegen een Israëlische voetbalploeg in de Conference league... Nochtans is het menselijk leed in de Palestijns-Israëlische oorlog enorm groot (beduidend groter dan in het Oek-Rus conflict), maar daar lijkt de internationale politiek minder rekening mee te houden. En emotioneel gezien vind ik dat

schandalig, maar rationeel gezien heb ik heel veel respect of eerder zelfs ontzag voor de complexiteit van het globale politieke spel. Ik zou dan ook graag een diepere kennis hebben van de complexiteit van het conflict en de vele internationale belangen die hierbij optreden, snappen.

Met andere woorden, ik wil meer in staat zijn om te begrijpen waarom een land een zeker buitenlands beleid voert naar Israël toe. Het hoe en waarom begrijpen van een buitenlands beleid lijkt mij ook de ideale voedingsbodem om gericht en realistischer actie te voeren (activisme is vaak zeer ideologisch en mooi, maar de realiteit is nu eenmaal de realiteit).

Ik vond het ook enorm interessant om deze oorlog te 'classificeren'. Normaal zijn er vrij eenduidige richtlijnen om oorlogen in te delen

in categorieën en toch duurde het tot deze avond voor ik te weten kwam dat het conflict een koloniale oorlog is.

Karel De Witte

Onder de mensen leeft naar mijn gevoel het idee dat dit een interstatelijke oorlog is. Echter is Palestina geen erkende staat, waardoor dit dus per definitie een intrastatelijke oorlog wordt. De staat Israël is er gekomen omdat een koloniale heerser, het Verenigd Koninkrijk, dat land geschonken heeft. De staat Israël heeft zich daar gevestigd zonder de burgerrechten of eigendomsrechten van de oorspronkelijke bewoners te erkennen, wat het een koloniaal project maakt en deze oorlog een koloniale oorlog.”

Wout Barbier

Ik vind het belangrijk dat we als jeugdbeweging met dekolonisering bezig zijn. We moeten duidelijk maken aan de buitenwereld dat als we opkomen voor de planeet, we dat eigenlijk doen voor wat er op de planeet leeft. Klimaatverandering is geen fysisch maar een economisch probleem, en die economie buit niet enkel natuurlijke hulpbronnen uit, maar ook mensen in het Globale Zuiden.

Om klimaatrechtvaardigheid te bereiken, moeten ook deze koloniale structuren op de schop! Dat begint bij je uitspreken over koloniaal geweld. Zo bouwen we aan een beweging waar iedereen thuis is die zich verzet tegen die koloniale, fossiele economie, en wil werken aan een rechtvaardigere variant.

“Ik wist niet dat de volledige situatie zo ingewikkeld was, dus wel fijn om daar een beeld van gekregen te hebben. En ik vind dat de complexiteit van een situatie geen excuus mag zijn voor onverschilligheid.”

Mauro Impens

ZEEPARKDUINEN DE PANNE

DOOR Stan Callewier

De Zeeparkduinen, het laatste onbeschermde stukje duinengebied aan de Belgische kust dreigt te verdwijnen. Het werd verkocht aan een projectontwikkelaar die er 200 vakantiehuizen en een hotel op wil zetten. Dit terwijl de natuur aan onze kust het al zo moeilijk heeft.

Oorspronkelijk lagen er duinen langs de volledige Belgische kustlijn. In de jaren '60 en '70 werd echter het ene na het andere bouwproject opgestart, waardoor deze duinen begonnen te versnipperen. Nu schiet er nog slechts een fractie over van de oorspronkelijke oppervlakte, en dit heeft grote gevolgen voor onze natuur, maar ook veel andere kwaliteiten van duinen dreigen hierdoor verloren te gaan.

PARTNERS IN DE STRIJD TEGEN KLIMAATVERANDERING

Duinen hebben een grote waarde in de strijd om ons te wapenen tegen klimaatverandering. Ze fungeren als natuurlijke dijk die de stijgende zeespiegel en het opkomende water bij de steeds heviger stormen, waar klimaatverandering mee gepaard gaat, tegenhoudt. Om deze functie van de verdwenen duinen over te nemen, worden er op veel plekken dijken aangelegd, maar terwijl het zand naast zo'n kunstmatige dijk voortdurend opgehoogd moet worden, houdt een gezonde duin zichzelf in stand. Daarnaast zijn duinen in tegenstelling tot zo'n betonnen dijk ook nog eens een plek waar mensen van de natuur kunnen komen genieten. Ze filteren het grondwater en gaan zo verzilting tegen, ze hebben een grote natuurwaarde en de duinbegroeiing voorkomt heel efficiënt de erosie van de kust. Alleen is een duurzaam beheer van de duinen hiervoor wel essentieel.

BIODIVERSITEIT IN DE ZEEPARKDUINEN

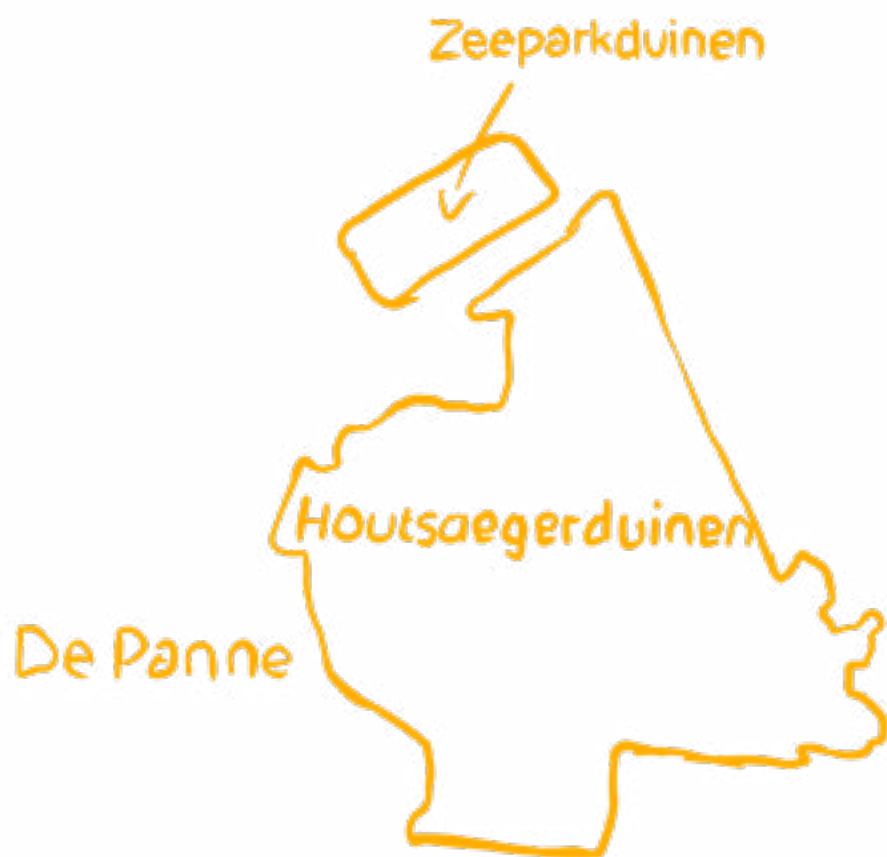
In het geval van de Zeeparkduinen was er tot zeven jaar geleden een camping,

waar toeristen in de zomermaanden met hun tent op vakantie kwamen. Sinds de camping gesloten is, heeft de natuur er vrij spel gehad en vond er spontane duinvorming plaats. Sindsdien is de natuurwaarde van het gebiedje enorm gestegen. Verschillende zeldzame soorten zoals de rugstreeppad, die zijn winterslaap 30cm onder de grond houdt, of de kuifleeuwerik, waarvan 3 van de 6 broedparen in België op het terrein nestelen, hebben hun weg ernaartoe teruggevonden.

Wat de Zeeparkduinen nog zo waardevol maakt, is dat het de verbinding vormt van de achterliggende Houtsaegerduinen met de zee. De Houtsaegerduinen zijn een beschermd natuurgebied van 90 hectare en staan al ernstig onder druk door de omringende bebouwing. Duinen zijn heel afhankelijk van de interactie met de zee voor de aanvoer van zand. De verharding van wat nu de Zeeparkduinen zijn, zou ook nog tot gevolg hebben dat deze duinen van de zee worden afgesneden.

De Zeeparkduinen zijn dus echt een prachtig stukje natuur dat we zeker niet mogen verliezen! Gelukkig heeft de Vlaamse overheid dat ook op tijd ingezien en ze beslisten om het te herbestemmen als natuurgebied.

Met dit artikel wou ik eerst een actie aankondigen die de MWG samen met de NWG en Natuurpunt aan het organiseren was, maar goed nieuws dus dat die niet meer nodig is. De Zeeparkduinen zijn gered en worden een mooi natuurgebiedje, vol biodiversiteit, met leuke plantjes en diertjes. En mijn artikel over duinen en alle leuke dingen die ze doen, krijgen jullie er helemaal gratis bij :)

CODE ROOD 3: TEGEN DE LUCHTVAARTINDUSTRIE

WAT IS CODE ROOD/ BURGERLIJKE ONGEHOORZAAMHEID? WAAROM?

Code Rood is een beweging voor burgerlijke ongehoorzaamheidsacties opgericht door activisten en gesteund door verschillende organisaties en actiegroepen (waaronder Greenpeace, extinction rebellion maar ook JNM!) Burgerlijke ongehoorzaamheidswatte? Burgerlijke ongehoorzaamheid is het opzettelijk overtreden van de wet of het negeren van bevelen van de overheid met een politiek doel. Denk maar aan Rosa Parks die haar plaats op de bus weigerde af te staan aan een blanke man en daarmee symbool stond voor de burgerrechtenbeweging in de Verenigde Staten. De meeste activisten (ook wij) die zich ermee bezighouden, stellen dat burgerlijke ongehoorzaamheid per definitie geweldloos is en nooit plaatsvindt uit louter eigenbelang. Bij Code Rood zijn we ook tegen permanente schade aan infrastructuur,

we richten alleen essentiële schade aan, nodig om het doel te bereiken zoals hekken doorknippen of deuren forceren.

WAAROM DE LUCHTVAART?

De luchtvaart is rampzalig voor het klimaat, steunt in zeer hoge mate op jobs met onzekere werkomstandigheden en is schadelijk voor natuur, landbouw en gezondheid. Toch profiteert de industrie van tal van belastingvoordelen en miljoenen subsidies. Als gevolg hiervan blijft de luchtvaart groeien, mijlenver voorbij de planetaire grenzen. En dat allemaal voor de 1% van de wereldbevolking die verantwoordelijk is voor meer dan de helft van de uitstoot van passagiersvluchten. Terwijl de prijs betaald wordt door de globale meerderheid, de mensen die het minst bijdragen aan het probleem.

Ons target was Alibaba. Dit is een bedrijf dat goedkope producten, van vaak slechte kwaliteit, uit China importeert.

De mensen die deze producten fabriceren, werken vaak in erbarmelijke omstandigheden en ook kinderarbeid is niet uitgesloten.

Ook de privévluchthaven van Deurne was een target van onze actie. Meer dan 70% van de vluchten van en naar Deurne zijn binnenlandse vluchten, deze afstanden zijn dus perfect met de trein (of auto) af te leggen. Deze vluchthaven zorgt ook voor gigantisch veel geluidsoverlast bij de inwoners van Deurne en omstreken. Hij kost drie keer meer dan hij opbrengt en slurpte al meer dan 120 miljoen euro aan subsidies: jouw belastinggeld. Dit alles terwijl de vluchthaven vooral gebruikt wordt door de elite.

Meer info over hoe schadelijk de luchtvaart is, vind je hier:
<https://code-rouge.be/nl/over-ons/waarom-de-luchtvaartindustrie/>

BRIEFING EN ROLVERDELING

Voor onze affiniteitsgroepen begon de actie al op vrijdagavond. We spraken af bij Basil thuis in Brussel, waar we de laatste voorbereidingen troffen. We maakten nog eten, checkten onze spullen of er nog namen opstonden en overlegden per affiniteitsgroep hoever we wilden gaan in de actie. Ook tekenden we kaartjes met de weg naar de briefinglocatie want onze gsm's bleven natuurlijk achter voor de **anonimiteit**.

Na een korte nacht vertrokken we apart, in onze **affiniteitsgroepen**, richting de briefinglocatie. Daar kreeg iedereen een nummer, wit pak, gouden lint en een telefoonnummer dat je kan bellen bij eventuele arrestatie. Er werd info gegeven over je rechten bij arrestatie en de rollen werden verdeeld. Wij kozen ervoor een lockteam te zijn. Dat wil zeggen dat je een soort metalen buis meekrijgt waar je van beide zijden je arm in kan steken en vastmaken. Dit maakt arrestatie moeilijker aangezien de politie een speciaal team moet sturen om die los te maken.

Na de briefing en rolverdeling vertrok iedereen per affiniteitsgroep (om

onopgemerkt te blijven) richting Brussel-Centraal en namen we de trein met bestemming Landen. Daar moesten we overstappen op de trein richting Ans. Pas op de deze trein werd het target meegedeeld, om ervoor te zorgen dat de politie niet vooraf al manschappen in die richting zou sturen. Hier kleedde iedereen zich om naar hun witte pak en bivakmuts, deden we lijm op onze vingertoppen om onze vingerafdrukken te maskeren en we kregen ook de

info dat we bij het afstappen direct in vingerformatie (**vingers**) moesten gaan staan omdat de politie ons op het perron al stond op te wachten. Op dit moment begon de adrenaline te werken en kreeg ik veel zin in de actie,

CONFRONTATIE MET POLITIE

De politie stond daar inderdaad klaar. Ze wilden van iedereen de rugzakken

controleren op actiemateriaal zoals armlocks, maar ook spuitbussen, paraplus... Hiermee gingen we niet akkoord en we besloten door de politielinie te lopen. We konden niet zomaar van het perron, we moesten eerst door het voetgangerstunneltje onder het spoor. Toen we uit de tunnel kwamen, werd het eerste deel van onze groep (de nagel) van de rest van onze groep afgesneden. Hierdoor zaten we nog vast in de tunnel. Na enkele pogingen om door de politielinie te breken, namen we de andere uitgang van de tunnel. Door de smalle tunnel, het geduw en getrek met de politie was onze formatie wat gebroken. We namen dan ook even de tijd om onze formatie te herstellen, er werd ook gezocht naar een nieuwe nagel die bereid was de confrontatie aan te gaan met de politie. Eenmaal die gevonden was, vertrokken we opnieuw. Gelukkig liet de politie ons (tijdelijk) met rust, ze begeleidden ons zelfs. Aangezien onze nagel was afgesneden wisten we ook niet goed waar we naartoe moesten. Dankzij het kaartje en de weg te vragen aan een supervriendelijk vrouwtje geraakten we dan toch aan onze target: de luchthaven van Luik. Op dat moment zagen we in de verte ook onze afgesneden nagel terug naderen! We kwamen weer samen en liepen als één groep langs het hek. Al vrij snel kwam er een politielinie meelopen tussen ons en het hek, liepen we een eindje door modder en greppel, en zagen in de verte de loods van Alibaba met daarbij de vinger 'Radijs'. Zij hadden het hek geopend en de toegangspoort geblokkeerd. De politie vormde een linie rond de poort om te voorkomen

dat wij binnengingen. Desondanks gingen wij met gemak door deze linie en kwamen we zo op het terrein van Alibaba. Ons doel was echter nog niet bereikt, onze target was namelijk het kantoorgebouw dat uitgaf op de loods. We gingen in vingerstructuur verder richting de deur van de kantoren. Deze elektronische schuifdeur was gesloten en moest dus geforceerd worden. Om ervoor te zorgen dat personen die deuren openmaken niet geïdentificeerd werden hebben we een andere rol: de paraplus. Die maakten hier een schild rond de deur dat ervoor zorgde dat het zicht op de deur geblokkeerd werd. Na een tijdje proberen kregen we de deur open. Nu was het aan een andere rol om alle camera's binnen af te plakken met vuilniszakken. We besloten niet meteen door te stoten richting de loods, maar eerst tijdelijk de bureau ruimtes te bezetten.

BINNENDRINGEN LOODS

De sfeer doorheen de middag was heel erg fijn met wedstrijdjes papieren vliegtuigjes om ter verst smijten, frisbee en voetbal. Ook werden er enkele **spokescouncils** georganiseerd. Tijdens deze spokescouncils werd er beslist om toch nog naar binnen te gaan in de loods, hoewel de politie dreigde ons dan te arresteren. Nadat iedereen hun spullen had gepakt werd de deur die uitgaf op de loods opengebroken. Op dit moment stormde iedereen de loods binnen en werden de toegangspoorten geblokkeerd. Wij zochten zo snel mogelijk een plek waar we onze armlocks aan konden bevestigen. Mijn **buddy** Maan en ik lockten ons net als Rufus en Koreander vast. Basil en Mohan zorgden ervoor dat wij comfortabel lagen en dat we water konden drinken wanneer nodig. Bij ons was nog een andere affiniteitsgroep die ook gelokt zat. Het grootste deel van de groep zat samen op een 20-tal meter van ons groepje.

De politie kwam meerdere keren onderhandelen. Ze wilden dat we ons losmaakten en bij de rest van de grote groep voegden. Door slechte communicatie en timing gingen we hierop in waarna onze armlocks werden afgenomen. We wisten echter niet dat de andere affiniteitsgroep niet van plan was om te vertrekken. We wilden hen ook niet alleen laten in deze kwetsbare positie en besloten bij hen te blijven, weliswaar zonder armlocks :(Kort daarna begon de politie met arresteren. Een tiental agenten met schilden en wapenstokken omsingelden ons. We werden één voor één weggesleept, onze

rugzakken afgenomen, gefouilleerd en geboeid. Helaas werden we ook slecht en hardhandig behandeld en kregen we enkele seksistische opmerkingen naar ons hoofd. Na de fouillage werden we richting een ander deel van de loods begeleid waar de arrestatiebus ons stond op te wachten. Eén voor één werden we in de bus geplaatst. Deze reed echter over de landingsbaan waardoor we toch nog op de luchthaven zelf zijn geweest.

Oorspronkelijk hadden we het idee dat we richting een cellencomplex werden gebracht, al snel bleek dat we naar de parking van het privéjetgedeelte van de luchthaven werden gebracht. Hier werd de bus stilgezet, al snel bleek dat we daar onze arrestatietijd gingen uitzitten. Mijn buddy Maan vroeg rond 5u in de morgen of ze naar de WC kon, ze werd weggeleid. Ze bleef meerdere uren weg en ons werd niet verteld wat er aan de hand was.

TERUG NAAR HUIS

Na enkele uren werd er om de 15 minuten iemand meegenomen uit de bus. Ikzelf ging als derde mee. Ik werd het politiekantoor van de luchthaven in begeleid. Hier kreeg ik twee cijfertjes, 1 en 3, die ik als het getal 13 voor me moest houden zodat ze foto's konden

nemen van mij. Toen de agent van mij wegliep om de foto's te maken, wisselde ik de cijfers echter om. Of dit een verschil heeft gemaakt weet ik niet, maar alles wat de politie in de war kan brengen bij het identificeren is voor mij het proberen waard. Daarna werd de superlijm van mijn vingertoppen geschrobd met aceton. Ik vroeg meerdere malen in het Engels en gebrekkig Frans in welk type arrest ik zat. Dit is info waar je als arrestant altijd recht op hebt, maar deze werd mij niet gegeven. Mijn vingerafdrukken werden genomen en ze namen foto's. Ook probeerden ze meer over mij te weten te komen door vragen te stellen. Dit deden ze echter in het Frans en al mompelend, mijn Frans is best oké maar dit ging mij toch te snel. Ik dacht dat ze vroegen: "Vous parlez Néerlandais?" Hierop antwoorde ik: "Oui", maar blijkbaar hadden ze in de richting van: "Vous êtes Néerlandais?" gevraagd, want ze vulden Pays-Bas in in het systeem, ze dachten dus dat ik een Nederlander ben. Daarna, rond 6u in de morgen werd ik dan eindelijk vrijgelaten.

Al vrij snel kwam ik maan tegen en paarse koolrabi die ook mee met ons in de armlocks zat. Maan vertelde dat ze toen ze naar de WC ging dezelfde procedure als mij had ondergaan.

Zij konden me ook vertellen dat we gerechtelijk gearresteerd waren. Toen we nog enkele andere arrestanten aan het opwachten waren in de inkomhal van de luchthaven werden we verzocht het gebouw te verlaten. Er werd ons ook verteld dat we zouden worden opgepikt door auto's die code rood had geregeld bij een hotel enkele honderden meters verderop. Deze auto bracht ons richting het station van Liège Guillemins vanwaar we huiswaarts keerden.

Foto's bij dit artikel:
© Johanna de Tessières
(tenzij anders vermeld)

VERKLARENDE WOORDENLIJST

'Anonimiteit'

Bij dit soort acties wordt vaak voor de tactiek van anonimiteit gekozen. Dit houdt in dat je een alias (niet je echte naam) gebruikt. Ook heb je geen identiteitskaart of andere documenten bij met je naam op. Iedereen kleedt zich in witte overalls om er gelijk uit te zien. Aangezien de politie ook gebruik maakt van gezichtsherkenning via camera's bedekt iedereen hun gezicht.

'Affiniteitsgroepen'

Samen met in dit geval 3 buddyparen vorm je een affiniteitsgroep. In theorie blijf je zoveel mogelijk samen met je affiniteitsgroep.

'Vingers'

Een vinger is de benaming die we hebben voor de structuur waarin we lopen. Je loopt in rijen van affiniteitsgroepen achter elkaar. Deze groep kan variëren in grootte, in ons geval bestond die uit een 200 tal mensen. Elke vinger heeft ook een nagel, dit zijn de eerste rijen van de vinger. Zij zijn bereid om rechtstreeks klappen te vangen van de politie. Ook is er een communicatie/navigatie lijn in de vinger, deze staat in communicatie met andere vingers en zorgt ervoor dat we de juiste weg lopen richting het target. Vaak zijn er verschillende vingers die via een andere weg de target proberen bereiken dit om de kans dat de actie slaagt te vergroten.

'Spokescouncils'

Indien er grote beslissingen moeten worden genomen wordt er een spokescouncil georganiseerd. Dit is een soort grote vergadering waar er van elke affiniteitsgroep één afgevaardigde naartoe wordt gestuurd. Op de actie bestaat er dus geen hiërarchie en is iedereen evenwaardig.

'Buddy'

Iedereen die meedoet aan de actie doet dit met een buddy. Dit is een persoon die je door en door kent en vertrouwt, tijdens de actie blijven jullie constant bij elkaar.

“TOT IN DE HEMEL” (THE OVERSTORY)

RICHARD POWERS

Dit is een van de beste boeken die ik ooit gelezen heb. Richard vertelt een episch en majestueus verhaal over een groep zeer verschillende mensen, die allen één ding gemeen hebben: hun levens geraken sterk verweven met die van andere, mystieke schepselen. Deze mystieke schepselen zijn van hout, we noemen hen ook wel Bomen. Deze mensen zetten alles in om de laatste stukjes oerbos te redden van onredelijke exploitatie.

Dit boek is iets anders, helemaal anders. Dit boek vertelt zoveel, vertelt wat vandaag nooit verteld wordt. Ik voelde zoveel herkenning bij het lezen van dit boek! Eindelijk een verhaal dat niet enkel over mensen gaat! Eindelijk een verhaal dat ons mensen terug verbindt met het grote web van het leven, met wezens in alle verschillende vormen en maten. Het is ontroerend, het is fascinerend, je kan er helemaal in verdwijnen. En na het dichtslaan van dit boek, zal je telkens met weer een beetje meer aandacht rond je kijken, naar die stille, houten schepselen overal om je heen.

Uitgeverij: Atlas Contact
Publicatiedatum: september 2019
608 bladzijden

VERBEELDINGSSTORM

Doe je mee in de grote verbeeldingsstorm? Jouw fantasie over waar de wereld heen kan in de volgende Euglena!

Wil jij je voorstellen hoe de wereld er kan uitzien in de toekomst? Sommige klimaatdenkers zien de klimaatcrisis als een crisis van de verbeelding. Het feit dat we de toekomst alleen nog schetsen in boekhoudkundige cijfertjes over CO2-reductie percentages, of in overweldigende en verlamme doemscenario's, is volgens hen een deel van het probleem.

Het is fijn en hoopgevend een wereld te verzinnen los van huidige denkpatronen. Maar omdat het heel natuurlijk en menselijk is om te beginnen vanuit wat we al kennen, is dat geen evidente opgave. Toch is die denkoefening belangrijk in onze strijd voor een duurzame transitie naar een rechtvaardige

wereld. De klimaatcrisis zal niet snel opgelost worden als we inzetten op bewuste consumenten, die de wereld moeten redden door de juiste milieuvriendelijke auto's, kleren, levensmiddelen... te kopen. Het wordt bijvoorbeeld interessant als je het individu loslaat en denkt vanuit het collectief, of als we oplossingen zoeken buiten een kapitalistisch kader. Met andere woorden door verbeelding te gebruiken.

Heb je zin om te fantaseren over de toekomst, je verbeelding de vrije loop te geven? In jouw toekomstverbeelding mag je vergeten wat er in de huidige wereld kan en niet kan! Go wild! Alles mag! Er zijn zo veel meer mogelijke werelden dan degene waar we toevallig in leven.

Doe mee!

Maak een tekening, een collage, een sculptuur... gebruik om het even welk materiaal dat jou creatief prikkelt en zend jouw verbeelding in. De beelden komen in de volgende Euglena, ofwel gedrukt of als het er veel zijn met een linkje naar een online ruimte.

Deadline: 22 april 2024

Inzendadres: hannelore.siddiki@jnm.be

HET WOEKERT

DOOR Roos Van Elsen

Er waait een wind uit het oosten vandaag. De afgedankte sparrenbomen, vergeten door de ophaaldienst die hen na kerstmis zou meenemen en verhakselen tot compost, liggen doelloos op de winterse straten. Uit goede gewoonte doen ze hun ochtendgebedjes en bedanken ze Grootmoeder Aarde dat hun leven gespaard werd. Maar wat voor leven is dit? Bedenken ze in stilte. De kerstboomophaaldienst komt geen twee keer langs, die boot hebben ze gemist. Ergens, diep in het midden van hun stam, wensen ze dat ze waren meegenomen door de ophaaldienst die dag. Dan was hun lot duidelijk geweest, dan hadden ze er samen ingestaan met alle andere sparrenbomen, met al hun zusters waarvan ze de naburige aanwezigheid in hun naalden gevoeld hadden gedurende de vier weken dat ze in de warmte van de mensenhuiskamers vervuld waren geweest van een gevoel van worteling dat ze niet meer hadden ervaren sinds ze door de kerstboomhandelaars waren onworteld van hun thuis in de zure grond waarvan zij elke porie, regenworm, schimmel en mijt intiem gekend hadden.

De rivier van het leven is voor deze bomen een andere weg opgegaan, ze dragen het vuur van al hun voorouders in zich en bewegen verder in een nog onbekende richting. Tijdelijk gestrand tussen de gevels en de straat, in de ruimte, en tussen de kerstboomophaaldienst en hun ontmoeting met een toevallige passant in de tijd. Sommige mensen zien hen, in een bad van afgevallen naalden en met een kwetsbare en vaak naakte of zelfs afgeknotte kluit, en vervallen tijdelijk in een existentiële spijt en rouw over het verlies van waardigheid voor

deze oeroude en ontzettend krachtige schepselen die ooit hebben geleerd hoe je van zon, water en wind een woest groeiend en bloeiend leven kan leiden en in die levendigheid kan voorzien in het leven van honderden andere dappere, zoekende, oogverblindend mooie en kwetsbare wezens. Ze zijn de dragers van het geheim van fotosynthese, de makers van brouwsels, van de zoete sappen die doen leven en laten leven, van de geuren die een mens en een wolf 30 jaar terugbrengen in de tijd, naar een moment waarop ze nog geen verlies kenden, waarop de letterzetter nog niet miljoenen sparrenbomen had aangetast, waarop de helft van alle CO2 die ooit door de mens is uitgestoten nog diep onder de grond zat.

De toevallige ontmoeting vindt plaats, de toevallige kerstboom met de toevallige passant, de rivieren vloeien samen, zoals de Leie en de Schelde dat ook doen in Gent. Er komen nog wat wild kronkelende en stromende kerstbomen en mensen bij, en voor ze het goed en wel beseffen staan ze met z'n allen in het midden van het Sint-Pietersplein met een schop in de hand. Je kan het zien, je kan het ruiken, het begint hier te woekeren. Het woekert in de geesten van het volk en het woekert tussen de voegen van de stoep. Het woekert op dit plein waar deze toevallige ontmoeting leidde tot een nieuwe thuis voor de gestrande kerstboom en het woekert daar waar de straatpalen volhangen met stickers die fluisteren over een revolutie. Het woekert ondergronds waar de regenwormen, schimmels en mijten ons afval leren transformeren en het woekert zo zichtbaar in het georganiseerd verzet. Dit is het woekereend verzet, en weldra woekert het overal.

NATIONAAL KORT

MAAR DAN WAT LANGER

DOOR Raf Vanisterbecq

In deze katern houden we jullie op de hoogte over gebeurtenissen, beslissingen, activiteiten en andere interessante zaken die zich in Nationaal hebben afgespeeld, of nog zullen afspelen. Hier lees je dus wat momenteel leeft binnen JNM-land.

We zitten nu volop in het tweede semester, tijd dus ook voor een aantal updates vanuit enkele ploegen: wat hebben zij in de late herfst en winter uitgespookt en wat staat er op de planning voor de lente?

JEUGDPLOEG (JP)

De JP bestaat uit een resem aan subploegjes. Hoe beleefden die het eerste semester?

De **Knokploeg** – de 'lijm' binnen het HB – schoot als een speer uit de startblokken en organiseerde al 'Jong eN Mega op 't gemak', een avond met spaghetti, massages, theetjes, kaarsjes en gezelligheid waarop onze vrijwilligers eens goed tot rust konden komen. Ook was er 'Jong eN (niet meer) Mottig', waarop we kleren ruilden en HB'ers een nieuwe coupe konden laten knippen. In de winter ging ook 'Jong eN Mailmatch' van start, een kanaal langs waar HB'ers een pennenvriend(innet)je konden vinden. Op 19 april komt er nog een cocktailavond en feestje aan op Bondssec.

De **piepploeg** raakt veel moeilijker van de grond. Er is nog geen opperpiep gevonden en dus is de piepploeg niet zo actief. Hoe Trollenfeest er zal uitzien is dan ook een raadsel. Binnenkort komt er een denkdag over hoe we (een alternatief voor) Trollenfeest dit jaar kunnen inkleden en hoe we de toekomst van dit evenement zien op de langere termijn. Wat er wel gebeurde in piepland is dat er een spel werd gemaakt voor de Wilde Snuitdagen. Dit is een samenwerking tussen Natuurpunt en JNM. Tussen 13 april en 5 mei zullen verschillende Natuurpuntafdelingen natuur-belevingsactiviteiten organiseren voor het hele gezin. Vanuit JNM Nationaal moedigen we afdelingen aan om deze samenwerking met Natuurpunt aan te gaan en op lokaal niveau dit evenement samen te organiseren. Doet jouw afdeling ook mee?

De **iniploeg** had ook iets langer nodig om uit de zomerslaap te ontwaken, maar uiteindelijk werd er een opperini gevonden en nu wordt er hard gewerkt aan de Nationale inidag, die zal doorgaan op 21 april (en dus niet op 11 mei zoals vermeld op de broekzakkalenders). Voor Ininazofé wordt nog een organisator gezocht.

Dat de **kampensecretaris** ook niet stilzat, merk je natuurlijk aan het aantal kampen dat online staat. Andere JP'ers ondersteunden bij de organisatie van Koers-AV-Fuif.

De **insecten** (internationaal secretarissen) broeden op een samenwerking met onze noorderburen van de Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie. Ze willen graag samen een zomerkamp doen. Ook zijn er contacten gelegd met Youth For Nature UK, waaruit misschien in de toekomst een projectje kan ontspruiten. Ook het contact met onze Europese koepel Youth and Environment Europe (YEE) draait. JNM helpt onder andere mee aan hun verkiezingscampagne.

VORMINGSPLOEG (VP)

De afgelopen maanden heeft de Vormingsploeg maar liefst drie cursussen gegeven. Op HAC werden zeventien hoofdanimatoren opgeleid, waarvan zelfs de ouwe rotten onder de indruk waren. Met nieuwe verworven kennis en zelfvertrouwen gaan ze aan de slag om deze zomer vele kampen te organiseren voor JNM'ers van alle leeftijden. Ook in de herfstvakantie was er een InstructorCursus waarop de volgende generatie instructoren werd klaargestoomd. Dat was meer dan welkom, want er waren veel vaste VP-waarden oude sok geworden. En deze nieuwe generatie stelt niet teleur. Ze waren zo enthousiast om mee animatorcursussen te geven in het voorjaar dat er zelfs te veel kandidaten waren voor de BAC's. De eerste van die BAC's ging al door in de krokusvakantie. Er werden vijf extra cursisten meegenomen omdat er een uitzonderlijk grote vraag was naar plaatsen op BAC. Ook BAC Paas zal vijf extra cursisten meenemen. De VP neemt zich ook voor om in 2024 terug meer in te zetten op Vormingen Op Maat (VOM's), losse vormingen dus buiten de cursussen. Ze zullen onder andere extra inzetten op VOM's geven op nationale evenementen.

COMMUNICATIEPLOEG (CP)

De Communicatieploeg had zoals altijd veel werk op de plank: er werd onderhandeld over nieuwe beleidsnota-indicatoren voor de sociale media (en het departement keurde die goed, hoera), er werd samengezeten met de websitebouwer, gewerkt aan meertalige flyers, een nieuw zaalboekingssysteem geïmplementeerd, héél veel gewerkt aan tijdschriften (ook samen met de JP) en nagedacht over communicatie tout court. Chira gaf een vorming over Canva op maat van afdelingen; deze vorming werd ook opgenomen, dus je kan die herbekijken als je het gemist hebt. Heel interessant was de communicatiebeleidvergadering over sociale media. Daar werd onze sociale mediastrategie weer bijgeschaafd; zo gaan we bv. tóch verder met Facebook. En er was ook tijd voor vertier, met onder andere een teambuilding in het natuurhistorisch museum en een CeePeeKerstinee.

BEHEERWERKGROEP (BWG)

Achter de rug: De herfstvakantie was naar goede gewoonte uiterst druk voor de Beheerwerkgroep: eerst vijf dagen beheren op de Sint-Pietersberg, dan meteen door naar Cassenbroek voor nog een extra lange editie van het Groot Heroïsch WerkWeekend, en in de krokusvakantie deden ze dat kunstje nog eens over met eerst het KnotKaterKamp (samen met JNM Zuidwest-Brabant) en daarna opnieuw een Sint-Pietersbergkamp. Het eerste weekend van maart kon het langverwachte polderweekend doorgaan, waarop de BWG'ers alles leerden over het beheer van poldergraslanden van oude sok Wim Slabbaert.

Op de planning: op 19 mei neemt oude sok en ex-BWG'er Jef Hendrix jullie mee op excursie in zijn werkterrein: het Turnhouts Vennengebied. Hij coördineert er het LIFE-project 'Nardus & Limosa', dat heischrale graslanden en vennen probeert te herstellen en weidevogels beschermt.

PRAKTISCHE PLOEG (PP)

De Praktische ploeg was zoals steeds druk in de weer met ons gebouw, ons materiaal en onze evenementen. Dit werkjaar pakken ze het een beetje anders aan door meer in te zetten op gezamenlijke werkdagen waarop alle PP-vrijwilligers samen hun klusjes kunnen doen. Op één opruimdag, twee werkdagen, tal van Maandagavonden en natuurlijk ook vaak tussen de soep en de patatten werden er gasbekkens hersteld, zalen opgeruimd, handleidingen herwerkt, koffers in elkaar gezeven, aan computers gesleuteld, inkopen gedaan en ook heel veel geschürd mit ein Schürpapier. Het grootste nieuws is misschien wel dat er een machine werd geïnstalleerd om de achterste kelder te ontvochtigen. Zo blijven onze tenten in het vervolg droger en hopelijk vrij van lastige schimmels. Daarnaast vond de congresploeg een locatie in het mooie Limburg én een thema voor congres.

NATUURSTUDIEWERKGROEP (NWG)

Achter de rug: in de herfst was er naar jaarlijkse gewoonte een quiz, en eind januari zat de grote zaal van het Bondssec stampvol voor een soirée met Bram D'hondt en Tim Adriaens, oude sokken die nu voor het Instituut voor Natuur-en Bosonderzoek werken als onderzoekers naar invasieve exoten. Ze lichtten de problematieken rond invasieve exoten toe, en ook wat de Vlaamse en Europese overheden doen om ze te bestrijden. In februari telden NWG'ers honderden vleermuizen in de forten rond Antwerpen en de bunkers van het Meetjesland (met mooie nieuwe buffs).

Op de planning: Zeldzame planten scoren op het voorjaarsweekend in de Viroin (22-24 maart), een eetbare plantenexcursie (21 april) en nachtvlinders en vleermuizen kijken aan de Schelde (3 mei). Het hoogtepunt van het werkjaar wordt natuurlijk het Natuurstudiecongres in Lommel. Daar krijgen jullie onder andere een rondleiding in de unieke vloeiveiden van de Grote Watering en zal de Maatheide-Blokwaters, een ontginningsgebied dat vorig jaar werd overgedragen aan Natuurpunt, geïnventariseerd worden. Het congres is ook weer gekoppeld aan een Natuurstudiecursus, waar je alle kneepjes van het vak kan leren. Op 27 en 28 april proberen alle JNM-afdelingen samen weer 1000 soorten waar te nemen. Ja, je leest het goed: niet langer een 1000-soortendag, maar een 1000-soortenweekend. Dat is dus 24 uur natuurstudieplezier extra.

NATUURSTUDIECONGRES NATUURSTUDIECURSUS

DÉ KLASSIEKER VAN DE NWG!

Op het **Natuurstudiecongres** gaan we een midweek lang die-hard op zoek naar bijzondere soorten. Op **Natuurstudiecursus** geven we sessies en planten we zaadjes bij JNM'ers zodat ze kunnen uitgroeien tot echte natuurstudiefreaks! Beide evenementen zijn geschikt voor ini's maar er wordt geen specifieke ini-begeleiding voorzien. Er wordt dus een zekere vorm van zelfstandigheid verwacht van de ini's.

Dit jaar trekken we naar Lommel, in de Limburgse Kempen. In deze regio vinden we tal van speciale habitatten terug. Van uitgestrekte heidegebieden, over zandwinningsputten, tot kalkrijke moerassen. Het is er allemaal. Deze afwisseling van habitatten houdt ook in dat we hier bijzondere soorten kunnen vinden! Heb jij bijvoorbeeld al gehoord van het espenblad, een nachtvlinder, of het blauwgroen trechtertje, een paddenstoelensoorst?

We doen dit overigens niet alleen. Zo komt Garban Logghe, een spinnenexpert, een excursie begeleiden. Annelies Jacobs komt ook over haar passie voor planten komen vertellen en dankzij de lokale Natuurpunt-afdeling kunnen we ook op plekjes komen waar je normaal niet snel komt. Klinkt als een best leuke week toch?

© Harald Supple, CC BY-SA 3.0 via Wikimedia Commons

LOMMEL - 8-13 APRIL

Inschrijven en meer praktische info:

<https://jnm.be/nl/activiteiten/natuurstudiecongres>
<https://jnm.be/nl/activiteiten/natuurstudiecursus>

DE 10-JULI REGEL: HERINNERING

KAMPMATERIAAL - KAMPMATERIAAL - KAMPMATERIAAL - KAMPMATERIAAL - KAMPMATERIAAL - KAMPMATERIAAL - KAMPMATERIAAL - KAMPMATERIAAL - KAMPMATERIAAL - KAMPMATERIAAL

Vanaf dit jaar is 10 juli volgens het IR (Intern Reglement) een officieuze 'pauze' in de kampenzomer: Dan moet al het uitgeleend materiaal terug op het Bondssecretariaat in Gent zijn.* Zo zijn er in juli dus eigenlijk twee kampperiodes: ééntje voor 10 juli, en eentje erna. Ga je in de eerste week van juli op kamp? Dan moet je je materiaal ten laatste op 9 juli terugbrengen.

Waarom eigenlijk?

Er zijn een heleboel argumenten voor! Omdat daarover al een duidelijke en volledige uitleg op onze geliefde website staat, verwijzen we jullie graag vlotjes door via de link!
<https://jnm.be/nl/afdelingen/jnm-nationaal/materiaalrustdag-10-juli>

LEEN EENS EEN TENT VAN EEN AFDELING!

Zoals hierboven al duidelijk werd, ligt er tijdens de zomer heel wat druk op de jobstudent en ons kampmateriaal. Wil je ons helpen die druk te verlagen? Leen dan eens een tent van een andere afdeling! Vraag eens rond bij je buurafdeling of de afdeling in de buurt van je kampplaats, en wie weet ontstaat er een vruchtbare samenwerking tussen jullie! Hebben jullie zelf tenten? Misschien kan je daarmee wel een ander kamp gelukkig maken!

Euhm, hoe doen we dat? Wel, exact daarvoor bestaat het MUS! (Surf naar jnm.be/nl/Materiaal onder het titeltje 'Materiaal ontlenen bij andere afdelingen'.) Het MateriaalUitleenSysteem is een Excelbestand waarin elke afdeling een overzicht van hun materiaal heeft staan. De lijsten zijn niet altijd up-to-date qua contactpersonen, maar die vind je dan weer gemakkelijk via de site. Uitleenen maar!

Hebben jullie het moeilijk met deze regel? Stuur een mailtje naar matras@jnm.be of kampen@jnm.be en we helpen je graag verder!

27-28 APRIL
1000-SOORTENWEEKEND!!

Wacht, wat? WEEKEND?!

Jaja, je leest het goed: geen 24 uur, maar 48 uur lang gaan we samen op zoek naar de leukste soorten! Zaterdag 27 april en zondag 28 april proberen we met alle JNM-afdelingen samen 1000 verschillende soorten planten, dieren, paddenstoelen en andere te zoeken.

Zo kunnen jullie zelf kiezen om zaterdag, zondag of gewoon beide dagen volop aan natuurstudie te doen! Hoe leuk is dat!! Dat wil zeggen twee keer zoveel kans op een goed gevulde mottenbak of muizenval, of misschien een echte tweedaagse in een leuk gebiedje. Jullie zijn helemaal vrij om zelf te beslissen.

Vorig jaar is het helaas niet gelukt om 1000 soorten te halen. Op 753 bleef de teller staan, maar de editie van 2024 wordt vast en zeker legendarisch! We gaan vol voor de 1000 soorten.

Haal je verrekijker, loepenpotje, determinatiekaarten en de enige echte NWG-veldgids maar boven en trek de wilde Belgische natuur in! Vergeet zeker jullie fototoestel niet want dit jaar is er een epische fotowedstrijd!

Doet jouw afdeling al mee?

Schrijf in: <https://jnm.be/nl/activiteiten/1000-soortenweekend>

*Om het praktisch haalbaar te houden heeft de regel een paar uitzonderingen. In deze flowchart kan je zien of de regel op jouw kamp van toepassing is!

DE NIEUWE NMBS -BORDEN

HOT OR NOT?

Voor de frequente treinreiziger onder ons – sta mij toe ervan uit te gaan dat dit het merendeel van de Euglena lezers is – is dit feitelijk al oud nieuws. Een stel oude koeien, een gepasseerde hype, zowaar de moeite niet meer om te vermelden. En toch! Er valt vanalles en niks te vertellen over dit fascinerende onderwerp, dus kies ik met plezier voor de optie vanalles.

DOOR Emma De Backer

Voor we in de onderzoeksvraag duiken, dient zich eerst een hypothese aan. Geen enkel onderwerp kan zich superieur genoeg achten om te ontsnappen aan de rigide procedure van 'De Wetenschappen', nee, zelfs de NMBS niet.

De onderzoeksvraag is dusdanig afgebakend dat er zich twee mogelijke antwoorden presenteren: 'de nieuwe NMBS-borden zijn hot', ofwel 'de NMBS-borden zijn niet hot, zijnde not'. Er is natuurlijk ook altijd een derde antwoord mogelijk (42, voor de kenners onder ons, maar dan moeten we het eerst nog eens geraken over de vraag).

Nu die hypothese zo helder is als die ene zondag in januari toen de zon eindelijk scheen (hoe goed was dat!) kunnen we met enige vastberadenheid het onderzoek starten.

De vraag (ja, we werken met subvragen) die mij al dagen – nee – wekenlang bezighoudt sinds de eerste confrontatie met die vermaledijde schermen (voor de duidelijkheid, ik tracht op nog geen enkele manier een oordeel te vellen over deze schermen, gezien mijn 'neutrale' positie als onderzoeker aan de start van dit onderzoek (de perceptie van neutraliteit is natuurlijk een volledige illusie, maar dat is iets voor een volgend Euglena-artikel), is de volgende: welk proces achter de schermen, over die schermen, heeft geleid tot het resultaat van deze schermen? Eenmaal die prangende vraag is uitgesproken, dient zich onvermijdelijk een nieuwe subsubvraag aan: en wat was in godsnaam de bedoeling? En nu, beste lezer, geraken we aan de essentie.

Beeld u zich volgende situatie even in: Kevin van het NMBS-communicatieteam loopt halsoverkop met een halve mochochocomachiatto in de hand de trappen op in het station van Aalst. Zal hij zijn trein nog halen? Het is een kwestie van seconden. Hij kijkt nog vlug op de schermen die omhoog hangen om het juiste perron te vinden. En juist dan, op het moment van de waarheid, schiet er hem een fenomenale ingeving te binnen.

Twee weken verder. Kevin heeft ondertussen met een uitgebreide prezi in Comic Sans MS de rest van het communicatieteam overtuigd over zijn Eureka-moment. Dat is ook niet moeilijk, want na een stage bij de federale overheid tijdens de eerste COVID-lockdown kent hij als geen ander de drie basisprincipes bij crisiscommunicatie: een tricolore PowerPoint met lettergrootte 6 pt en een overmaat aan volzinnen. En laat dat nu zijn wat er ontbreekt bij de huidige NMBS-borden.

De wereld is in complete crisis op meerdere fronten, daar valt niet over te twijfelen, maar de dagdagelijkse crisis waar wij (bijna) allen mee worden geconfronteerd is die van lopen naar het perron terwijl we het wereldrecord snel-NMBS-borden-scannen-op-zoek-naar-de-juiste-informatie proberen te verbreken. Kan de NMBS de baken van rust en stabiliteit zijn in deze woelige tijden? Volgens Kevin alleszins wel.

Een voorstel voor een nieuwe lay-out ligt klaar. Nu nog het bestuur overtuigen. Wegens een te lange agenda wordt het

(nvdr: de aandachtige lezer merkt op dat deze foto zeer mooi illustreert dat er werkelijk alles aan gedaan is om de afstand tussen vertrekuur en perron van vertrek zo groot mogelijk te maken)

puntje verplaatst naar de volgende bestuursvergadering. De agenda van de volgende vergadering is echter nog veel langer dan de vorige, dus zit er nog maar één ding op: het wordt op mail gezet, met de mededeling dat feedback meer dan welkom is. Er komt één kritische vraag van een stagiaire die nog maar vier dagen aan de slag is bij NMBS en nog van het kortstondige geluk kan proeven om het begin (of einde?) van haar mailbox te zien. Of de lettergrootte misschien geen probleem zou kunnen vormen voor de gemiddelde voorbij spurtende treinreiziger die meestal geen haviksogen heeft, voor zover zij weet (over de 2 meter afstand tussen uur en perron op het bord zwijgt ze wijselijk).

Er komt geen antwoord op de kritische vraag. Kevin is in burn-out en kan de komende weken zijn mailbox niet bekijken. Kevins collega, Sabine van PR, neemt zijn taken over en zet een stempel op het dossier. Goedgekeurd. Veel meer werk kan en wil ze er niet insteken, de PR-ravage van de vernieuwing van Gent-Sint-Pieters bezorgt haar al genoeg koppijn en binnenkort is het toch weer bouwverlof. In de verte hoort ze het gekrijs van treinreizigers die in volle spurt voor het eerst worden geconfronteerd met de nieuwe borden. Of het gekrijs is van vreugde, paniek of verdriet, is niet duidelijk. Het zal haar worst wezen.

Natuurlijk is dit slechts een theorie, en theorieën dienen te worden afgetoest aan de realiteit. Als pseudo-neutrale onderzoeker moet ik mij openstellen voor de mogelijkheid dat deze theorie zou kunnen weerlegd worden (behalve dat dat niet gaat gebeuren, want Sabine heeft het mij gisteren op de koffie gezegd). Of de NMBS-borden nu werkelijk hot or not zijn, laat ik aan u over, beste lezer. Verder onderzoek zal nodig zijn om dit beter te doorgronden.

TROLLENFEEST?

TO BE OR NOT TO BE, THAT'S THE QUESTION

Een vaste JNM-waarde en voor iedereen toch ook wel nostalgie. Je kan je het misschien nog herinneren van toen je pieper was, een heel weekend je vrienden van op kamp terugzien en je favoriete leiding nog eens pesten. Toen werd je leiding en waren 180 kinderen misschien toch wel wat veel en luid, maar de sfeer zat altijd goed. Overdag knallen en 's avonds chillen, wat wil een mens nog meer?

Van GGO-rozen en Ketnet naar Pieplantis, van Limburg tot aan de zee. Het is zelfs al eens één dag geweest. Met aantallen tussen de 150 en 200 piepers. We hebben het allemaal gedaan en gezien en ook dit jaar is er een toplocatie gevonden.

Voor de oudere garde, al eens gedacht: "Amai, ik ken die", om te beseffen dat je aan hen, toen ze nog pieper waren, leiding hebt gegeven op een trollenfeest?

Voor de nieuwe garde, al eens gedacht: "Amai, ik ken die", om te beseffen dat je hen als leiding hebt gehad op een trollenfeest toen jij nog pieper was?

Ja, een trollenfeest brengt veel mensen samen, creëert veel herinneringen en geeft je een officieel moment waarop je kan zeggen dat je een ini bent.

DOOR Emma Klinck

MAAR... MAAR...

Elk jaar wordt het moeilijker om leiding te vinden terwijl de piep-aantallen stijgen. Nog belangrijker dan de kaas op de spaghetti blijkt een organisator op trollenfeest. Helaas, het blijft stil in de woelige JNM-wateren... Het lijkt alsof trollenfeest dit jaar niet zal doorgaan.

Wil jij dit horrorverhaal toch nog een "en ze leefden nog lang en gelukkig" geven? Stuur dan snel een mailtje naar

jolotanker@jnm.be

Jona: Ik ben zelf nog nooit mee geweest, maar ik krijg altijd foto's doorgestuurd van op trollenfeest. Onze piepers zien er altijd zo gelukkig uit en dat is heel fijn om te zien. We doen met onze afdeling ook vaak combi-activiteiten dus dan ziet iedereen elkaar op trollenfeest ook nog eens.

© Erinn Laget

Emilia: 14 jaar geleden was ik op trollenfeest. Mijn ouders waren net gescheiden en ik voelde mij niet goed. Toen, op een avond aan het kampvuur, is Jonas tegen mij beginnen praten en werden we goeie vrienden. Nu 14 jaar later gaan we nog steeds samen pingpongen.

EEN PAAR

HERINNERINGEN...

© Erinn Laget

Dylan: Terug thuis zijn (we moeten helaas ook deze kant laten zien, om het waarheidsgetrouw te houden, maar laat je hier niet door beïnvloeden).

© Erinn Laget

Mihiel: Mijn mooiste herinnering aan trollenfeest? Dat zal toch wel zijn al mijn kampvriendjes terugzien en alle herinneringen van op kamp die toen weer naar boven kwamen *wordt emotioneel*
Mijn doop was ook heel leuk. We moesten rauwe look eten en toen ben ik beginnen wenen, want ik kon daar niet tegen.

Rohan: Toen ik op trollenfeest ging als pieper heb ik daar voor het eerst Raf ontmoet. Later zijn we dan toevallig samen op BAC gegaan en is ons leven in nationaal en als bondssec-trollen begonnen. Dit heeft geleid tot geweldige ervaringen en een jaar lang samen bovo zijn. Ik geniet er dan ook van om tussen de piepers vriendschappen te zien ontstaan die hopelijk even waardevol zullen zijn als die van Raf en mij

Nel: Ik herinner mij mijn doop nog alsof het gisteren was. We waren aan zee en moesten allemaal opdrachten doen in de duinen. Sander en Pepijn gaven ons toen leiding en ze hadden met plastic een glijbaan gemaakt. In plaats van met zeep was het echter met mayonaise, dus ik was blij toen de 'glijbaan' kapotging voor ik moest. Tijdens het trollenfeest van 2019 waren we terug op dezelfde locatie, maar deze keer was ik leiding en het was een stroom aan mooie herinneringen die terugkwamen.

© Nels Koops

HELP! IK VOEL MIJ EENZAAM

DOOR Chiara Jacobs

Eenzaamheid, dat vervelende gevoel dat ongemerkt binnensluip, zelfs als je omringd bent door mensen. Wat doe je eraan?

Je hebt waarschijnlijk al vaak gehoord: “Allez, eenzaamheid is toch iets voor oude mensen?” Vergeet dat maar. Ik durf te wedden dat jij, je beste vriend, je buur, je kat en zelfs die huismus in de boom zich al eens eenzaam hebben gevoeld. Eenzaamheid is gewoon iets menselijks, iets waar iedereen weleens mee kampt.

Zeker als jongere in deze moderne tijden is het niet altijd simpel. En dat vooroordeel dat je, als jongere in de fleur van je leven, toch niet eenzaam kan zijn? Laat nonkel Luc maar praten. Jij mag gerust eenzaam zijn of je wat minder voelen, zelfs als je volgens anderen in de fleur van je leven zit. En weet je wat? Je bent niet alleen. Dus, laten we dat taboe doorbreken en erkennen dat eenzaamheid een gevoel is dat iedereen, ongeacht leeftijd of levensfase, kan ervaren. 2 op de 3 jongeren voelt zich namelijk wel eens eenzaam, alleen ben je dus zeker niet.

WASDANUEIGENLIJK?

Eenzaamheid is dat vervelende gevoel dat de kop opsteekt wanneer onze sociale relaties niet echt aan de verwachtingen voldoen. Het komt in twee vormen: sociale eenzaamheid, waarbij je te weinig verschillende contacten hebt, en emotionele eenzaamheid, waarbij je te weinig diepe relaties hebt.

Sociale eenzaamheid kan voorkomen als je omringd bent door mensen, maar je mist de diepgang en een echte connectie. Aan de andere kant heb je de emotionele eenzaamheid, waarbij je te weinig diepe en betekenisvolle relaties hebt. Het gaat niet om hoeveel vrienden je hebt, maar om de kwaliteit van die vriendschappen.

Vaak zie je dat mensen vooral lijden onder emotionele eenzaamheid. Dit is het gevoel dat er niemand je echt begrijpt, ondersteunt of gewoonweg dichtbij genoeg is, het kan behoorlijk hard aankomen. Belangrijk om te onthouden, eenzaamheid is niet hetzelfde als alleen zijn. Sommige mensen voelen zich helemaal prima als ze alleen de bergen doortrekken. Aan de andere kant zijn er ook mensen die zich in een drukke vriendengroep heel erg eenzaam voelen, omdat ze missen wat echt belangrijk is: een diepe connectie.

EN NU?

Oké, mooie definitie, maar wat doen we er nu aan? Eerst en vooral, het is moedig dat je deze gevoelens erkent. Eenzaamheid is inderdaad iets waar velen mee te maken krijgen, ongeacht leeftijd of levensfase. Het feit dat je je eenzaam voelt, betekent niet dat er iets mis is met jou, maar eerder dat er ruimte is voor groei en verandering.

Nu, wat kan je eraan doen? Laten we beginnen met het onderzoeken van manieren om zowel sociale als emotionele eenzaamheid aan te pakken. In sociale eenzaamheid draait het om het vergroten van je sociale kring, terwijl emotionele eenzaamheid vraagt om meer diepgaande connecties.

We zetten hiernaast een paar suggesties op een rijtje, want het doorbreken van eenzaamheid kost tijd en inspanning, maar het is absoluut mogelijk. Je bent niet alleen in deze situatie en er zijn middelen en mensen beschikbaar om je te helpen. Neem kleine stappen, wees lief voor jezelf en geef jezelf de ruimte om te groeien en te veranderen.

Zoek nieuwe sociale kansen

Probeer je netwerk uit te breiden door deel te nemen aan activiteiten die je leuk vindt. Kijk eens of je in je buurt vrijwilligerswerk kan doen. Of zoek eens verder in jnm-kringen sluit je aan bij het HB, een nieuwe ploeg...

Maak een kennis driehoek

Neem even de tijd om op te schrijven wie er allemaal deel uitmaken van je sociale cirkel. Denk aan mensen die dicht bij je staan, zoals goede vrienden en familie, maar ook aan mensen waar je af en toe een praatje mee maakt. De sites www.geluksdriehoek.be of www.noknok.be zijn leuke tools om je sociale netwerk in kaart te brengen.

Koester bestaande relaties

Koester de relaties die je al hebt. Plan wat tijd in om af te spreken met vrienden, geef je familieleden een belletje of stuur een berichtje naar die persoon waarmee je al een tijdje niet hebt gesproken. Het kan misschien wat spannend lijken, maar vaak vinden mensen het juist heel fijn om een bericht te ontvangen en te weten dat je aan hen denkt. Het creëert een warme connectie en laat zien dat je waarde hecht aan jullie relatie, ook al heb je die persoon al een tijdje niet gesproken.

Ontwikkel diepere connecties

Kijk naar bestaande relaties en probeer ze te verdiepen. Dit kan betekenen dat je meer open bent over jezelf of actief luistert naar anderen om een echte connectie tot stand te brengen.

Wees open over je gevoelens

Praat met mensen om je heen over je eenzaamheid. Het delen van je gevoelens kan als een enorme opluchting zijn en anderen kunnen je wellicht ondersteunen of suggesties geven. Binnen JNM kan je natuurlijk gaan praten met iemand uit je afdeling of uit je ploeg. Er zijn ook api's (aanspreekpunt persoonlijke integriteit) die je altijd kan bereiken voor een babbel.

Zoek professionele hulp

Als eenzaamheid je dagelijks leven significant beïnvloedt, overweeg dan om professionele hulp in te schakelen. Een therapeut kan je begeleiden en ondersteunen bij het begrijpen en aanpakken van deze gevoelens. Je kan ook bellen, chatten of mailen met één van de hulplijnen voor jongeren. Awel, JAC, ...

OPLOSSEN??

Natuurlijk hoeft eenzaamheid niet altijd een probleem te zijn dat je meteen moet 'oplossen'. Soms overvalt het je gewoon, zonder dat er sociale of emotionele eenzaamheid aan de basis ligt. Op zulke momenten kun je verschillende dingen doen om je gedachten te verzetten.

Het klinkt misschien als een typisch 'JNM'-antwoord, maar probeer eens naar buiten te gaan! Trek de natuur in, omarm de stilte, observeer vogels, zoek naar plantjes. Maak een wandeling en laat de natuur op je inwerken. Zet je favoriete muziek op, schrijf iets of ga creatief aan de slag met tekenen. Het draait allemaal om het even loskoppelen van de eenzaamheid en jezelf de ruimte geven om te genieten van de kleine dingen om je heen.

API? AANSPREKPUNT PERSOONLIJKE INTEGRITEIT

Wat een boterham zeg. Om te beginnen al het woord integriteit, wat is dat nu precies? Iedereen heeft zijn eigen normen en waarden en die kunnen geschonden worden, dit gaat dan over een integriteitsschending. Iemand ging je grens over, je voelt je niet goed bij een situatie,... . Op dat moment is het goed om met iemand te gaan praten. We vinden het heel belangrijk dat in JNM iedereen zich veilig voelt, daarom zijn er ook API's binnen de werking van JNM.

De API's luisteren naar je verhaal, bieden ondersteuning, volgen verder op en gaan samen met jou manieren zoeken om de situatie zo goed mogelijk af te ronden.

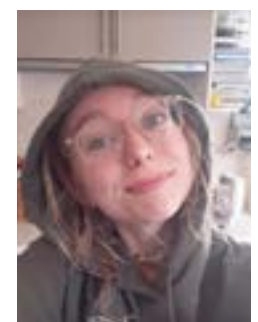
Let op: de API's gaan integer om met elke situatie. Wanneer zij inschatten dat er gevaar is voor de melder of anderen, moeten zij hier wel mee verder gaan. Dat wil zeggen dat de API's geen zwijgplicht hebben.

Op jnm.be/api vind je niet alleen alle nodige informatie, maar ook waardevolle tips. Of je je nu zorgen maakt over iemand, wilt weten hoe je integriteit behoudt tijdens kamp of binnen je afdeling, hier vind je antwoorden. Bovendien kun je ons integriteitsbeleid raadplegen en alle benodigde informatie vinden als je van plan bent een evenement te organiseren.

Er zijn dit werkjaar 2 API's: Chiara en Jorik . Wil je ons bereiken? Dat kan via api@jnm.be of een anonieme form op de site: jnm.be/api. Je kunt ook een api persoonlijk contacteren.

Jorik Maes
maesjorikjoj@gmail.com
0483/079 789

Chiara Jacobs
chiarajacobs35@gmail.com
0489/051 419

JNM EN VERKIEZINGEN

ER KOMT EEN 5^E EUGLENA!

HELEMAAL IN HET TEKEN VAN DE VERKIEZINGEN

Op 9 juni 2024 vinden in België de Europese, federale en regionale verkiezingen plaats. Een heleboel JNM'ers moet dan naar de stembus.

De verkiezingen, en de Belgische politiek zijn niet zo vanzelfsprekend. Procedures en structuren zijn ingewikkeld en naar duidelijke informatie op jongeren-maat moet je gericht op zoek. Daarom besloten we met een groepje JNM'ers een 5e Euglena te maken helemaal in thema van de verkiezingen.

Wat houdt stemmen in? Waarom zou je stemmen? Wat is daar het belang van? Hoe doe je dat? Wat betekenen al die ingewikkelde termen? Rond 10 mei vind je in je brievenbus een Euglena met daarin alles (of toch veel van) wat je moet weten om te kunnen gaan stemmen.

VERKIEZINGEN OP DE WEBSITE

Op de website verzamelen we alle informatie uit de verkiezings-Euglena en de verkiezings-soirée. Een soort overzicht van het hele 'JNM en verkiezingen'-project, waarin we doorlinken naar andere pagina's en informatiebronnen waar jullie steeds op kunnen terug vallen.

JE VINDT ALLES OP JNM.BE/VERKIEZINGEN

SOIRÉE EUROPA

Dinsdag 16 april laten we onder andere professor **Hendrik Vos** uitleggen hoe Europa werkt en waarom Europese verkiezingen belangrijk zijn.

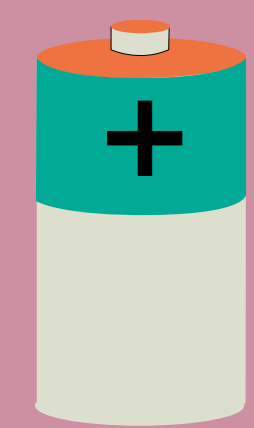
Inclusief lang napraten aan de bar!

Wanneer: 16 april om 19u
Waar: bezoekerscentrum Bourgoyen (Driepikkelstraat 32, Gent)

CONGRES

2024

31 juli - 4 augustus

KATERN

thema reveal!

WIJ ZOEKEN JOU!

Een spel maken, excursie begeleiden, de congresradio terug leven inblazen, tenten opzetten, congres opbouwen... Er is zoveel te doen voor congres! Wil jij helpen? Spreek ons aan!

Datum voor in je agenda:
31 juli tot 4 augustus!

Waar? Diep in het prachtige Limburg!

Ons kan je aanspreken voor:

HET THEMA

Energie, da's dit jaar het thema van congres. Ik hoor je al denken: amai, da's wel zeer breed! Denk maar aan fietsen om zelf licht te maken, energiedrank, het aanslepende energiedebat, fotosynthese, de aarde als afgesloten energie-systeem, psychische energie, batterijen, enzovoort. Er zijn dus heel wat mogelijkheden, waarvan we er hieronder er een paar uitlichten. Nieuwsgierig naar meer? Kom dan zeker naar het Congres!

ENERGIE VAN HET LEVEN

De energie van het leven is fotosynthese. Dit is misschien iets raars om mee akkoord te gaan, al zouden vegetariërs daar minder problemen mee hebben :)

Als we die zin willen begrijpen, moeten we teruggrijpen naar de wet van behoud van energie - "oh nee, fysica!". Deze wet stelt dat de hoeveelheid energie in een geïsoleerd systeem altijd constant blijft. Energie kan dus niet gemaakt worden, ze kan enkel omgezet worden. Als we kijken naar de aarde is dit echter geen geïsoleerd systeem; er komt heel veel energie van buiten, vooral in de vorm van licht. Dit licht worstelt zich door de atmosfeer en komt zo terecht op onze planten. Dit is de drijfveer van de fotosynthese. Licht valt op het chlorofyl, kleine pigmenten in bladgroenkorrels die blauw en rood licht opnemen. Met dit licht wordt water omgezet in zuurstof, waarbij ATP vrijkomt – dit zijn

WTF!? Huh, nemen bladgroen-korrels geen groen op? Nee, de kleur die je waarneemt is de kleur die niet wordt opgenomen, de opgenomen kleuren zijn dus blauw en rood.

kleine moleculen die energie vasthouden. Deze moleculen worden dan getransporteerd naar een ander deel in de chloroplast (de Calvin-cyclus #ikhebdatdusvanbuitenmoetenlerenhe). Hier wordt deze ATP gebruikt om CO₂ om te zetten in suiker "je weet wel, C₆H₁₂O₆". Deze suikers worden dan gebruikt in de plant en kunnen door ons dan weer omgezet worden in energie.

WTF!? Het is toch de CO₂ die wordt omgezet in zuurstof? Nee, in planten komt de O₂ van zuurstof uit de H₂O van water. Zowel de C en O uit CO₂ worden gebruikt om suiker te maken, C₆H₁₂O₆.

ENERGIE IN ONS LICHAAM

Daarnet las je over de energie van het leven, nu kijken we verder. Wat gebeurt er als je de plant van daarnet opeet? Wat geeft het lichaam energie? Wel, dat kun je samenvatten met het woord 'metabolisme', de vertering door het lichaam en de aanmaak van energie.

Dus, je eet een plant en hier komen veel stoffen uit, sommige zijn bouwblokken en sommige zijn energieblokken, zoals suikers. Als je energie nodig hebt, gaan de suikers verbranden, maar ik heb nog nooit iemand zien branden. Wat er gebeurt is dat er twee processen plaatsvinden,

genaamd glycolyse en pyruvaatdecarboxylering, die suiker omzetten in Acetyl-CoA. Deze molecule heeft verschillende opties en twee ervan zijn vrij interessant. Als het lichaam geen energie meer nodig heeft, zal het Acetyl-CoA omzetten in vet. Als het lichaam wel energie nodig heeft, gaat Acetyl-CoA naar de krebscyclus (#diehebikdusookvanbuitenmoetenlerenhe), met als resultaat verschillende energiemoleculen en CO₂. Deze groep van energiemoleculen gaat naar de vierde en laatste stap om ATP te maken: bij deze stap wordt zuurstof toegevoegd en blijft er water over.

WTF!? Misschien heb je het gezien, misschien niet. Maar het proces om suiker om te zetten in energie gebruikt dezelfde stoffen: CO₂, H₂O en O₂. In beide gevallen worden water en zuurstof gewisseld, net als CO₂ en suiker.

SPIRITUELE ENERGIE

Misschien heb je het ooit al meegemaakt dat je aura botst met dat van een ander, of dat een plek een bepaalde energie uitstraalt. Misschien heb je ooit je toekomst laten voorspellen aan de hand van tarotkaarten, of heb je wel eens geesten opgeroepen? Spirituele energie omvat een brede waaier aan interpretaties van onverklaarbare dingen. Sommige mensen spreken over beschermengelen, anderen zien meer in de krachten van bepaalde stenensoorten. Ook je sterrenbeeld en de daarbij horende horoscoop vallen daaronder. Meditatie, afzondering, regelmaat, yoga...

Het zijn allemaal manieren om de balans van je energie terug te vinden. Uiteindelijk zoeken we allemaal een verklaring voor het onverklaarbare, en de spirituele energie biedt middelen aan om dat te ontdekken.

GROENE ENERGIE

In het debat rond groene energie is het laatste woord nog niet gezegd. We moeten fossiele brandstoffen uitfaseren en overschakelen, maar wat zijn de beste opties? Hoe kunnen we daar als burgers iets mee doen? Wat is nu eigenlijk ‘groene’ energie? In dat alles vormt kernenergie een grijze zone. Het is geen fossiele energie, want de bron is niet eindig. Toch is het ook geen groene energie, want ze brengt wel degelijk schadelijke stoffen voort. In België staan we al bij al nog positief tegenover kernenergie: het levert een constante(re) stroom energie en de centrales stoten geen Koolstofdioxide of Methaan in de lucht. De wolken die je vaak ziet hangen boven kerncentrales zijn puur verdampt water. Duitsland daarentegen sloot in 2023 hun laatste kerncentrale. Voor hen ligt de nadruk op de gevaren die de energiesoort met zich meebrengt. Bij de meesten zal de namen ‘Fukushima’ en ‘Tjernoby!’ wel een belletje doen rinkelen, en anders denk je maar aan de hopen radioactief afval die we in gigantische ondergrondse opslagplaatsen dumpen. Daarbovenop hangen kerncentrales ook nog eens af van water: in droge periodes worden ze soms zelfs stilgelegd. Intussen ontwikkelt de energiesoort zich verder, en sinds kort kijken we naar kernfusie, in plaats van -splitsing. Ook daar zijn de meningen verdeeld; de ene meent dat het hoop brengt voor de toekomst, de ander ziet buiten een prijsverhoging niets veranderen. Kortom, kernenergie is een moeilijke kwestie, en we zullen er nog vaak van horen!

HINTS

Misschien heb je actief meegevolgd, of misschien is dit het allereerste wat je ervan hoort, maar dit jaar kon je zelf raden wat het congresthema is. Hoewel sommigen vrij hilarische antwoorden gaven, waren er toch een paar die juist zaten. We overlopen de hints even voor jullie.

De allereerste hint die verscheen. Een enkeling dacht aan Playboy, anderen aan Alice in Wonderland. Weinigen hadden het Duracell konijn herkend.

Hint nummer 2. Hier leek het te gaan om de elementen, maar de aarde ontbrak. Vul zelf maar aan: Zonne..., water..., wind...

Deze was wel echt een door-denker. Want we mochten het natuurlijk niet te makkelijk maken ;) Neen, het is geen regenboog. Maar als we terugkijken naar de spirituele energie van hierboven... Het gaat inderdaad om de chakra’s. Proficiataan degenen die deze doorhadden!

De laatste hint alweer. Dit ging natuurlijk om fotosynthese!

DE WINNAAR

De grote vraag was natuurlijk wie de winnaar is. Dat kwamen jullie te wetenn op Koers-AV, op 9 maart.

KLIMAATMARS IN DE SNEEUW

Net als vele JNM’ers liep ik op zondag 3 december samen met mijn mede-pallies mee in de klimaatmars in Brussel. Dat is wel al eventjes geleden, daarom voor jullie deze zeer interessante terugblik op mijn beleving van de klimaatmars.

DOOR Jona Barkmeijer

De bordjes die piepers en ini’s maakten, liggen nu nog braaf op de stoeltjes van het station wanneer we met een paar Pallies in het station van Lier staan te wachten op onze trein. Er wachten best veel mensen op het perron, sommigen hebben zelfs een bord vast, wat ook wel eens zou kunnen betekenen dat ze naar de klimaatmars vertrekken. Wanneer de trein arriveert zit hij dan ook al stampvol en moeten we ons erbij proppen. In Antwerpen Berchem komen we nog een paar JNM’ers tegen en springen we samen op de trein naar Brussel, die nog voller zit. Duidelijk ook veel meer mensen die op weg zijn naar de

klimaatmars. Een bordje met de tekening van een wereldbol steekt af en toe boven de stoelen uit. Treinreizigers op weg naar hun werk werpen een paar bedenkelijke blikken onze kant op. Wanneer we er bijna zijn vraagt er zelfs iemand of ze een foto mag nemen om naar haar dochter te sturen. Ze vertelt dat haar dochter er heel graag bij was geweest, maar op Erasmus in Noorwegen zit. Door een foto van ons door te sturen wil ze haar laten zien dat er zeker genoeg jeugd aanwezig zal zijn.

Even later komt onze trein aan in Brussel en volgen we de stroom in de hoop

buiten te raken. Tijdens het geschuifel en het zoeken naar de uitgang komt er weer iemand naar ons toe die vraagt: “Mag ik een foto nemen van de jeugd?” Natuurlijk kunnen we dat weer niet weigeren.

HELP! WAAR IS JNM?

De politie heeft een weg afgezet die we moeten volgen van het station naar de verzamelplaats en dus de start van de klimaatmars. Langzaam schuifelen we in een lange slinger tot waar we moeten zijn. Nu de volgende zoektocht, waar is JNM? Na tien keer roepen: “Ja, ik denk dat ik de sambaband hoor!” en “Volgens mij zie ik een JNM-vlag!”, zien we uiteindelijk toch bekende gezichten. Terwijl we iedereen uitbundig begroeten en de prachtige JNM-vlaggetjes bewonderen, barst de hemel open en begint het te sneeuwen. Dikke vlokken dwarrelen uit de hemel en zorgen voor een magisch effect wanneer het begin van de mars wordt aangekondigd.

JIPPIE, SNEEUW!

Heel veel kranten en mediaplatformen beschrijven de sneeuwval als ‘ironisch’ of ‘tegenstrijdig met de boodschap’, maar het weer zou geen indicator moeten zijn voor de boodschap van een klimaatmars. Natuurlijk zou het drie keer zo veel impact hebben mocht het 25°C zijn op 3 december, maar het is die dag niet zo. Toch moet je verder kijken dan enkel die dag. Blik even terug op de maand oktober waarin we allemaal nog bezweet van onze fiets staptten omdat het zo warm was. Maar goed de sneeuw zorgt wel voor een speciaal effect tijdens het wandelen.

HELP! WAAR IS JNM? DEEL 2

Klimaatmars met JNM, dat kan je ook wel zien als een beetje chaos. We beginnen goed, als één groot jeugdblok, maar al snel loopt iedereen

© Drees Vandenberhge

wat verspreid en weten we niet meer waar we precies moeten wandelen. Geen megagrote rampen natuurlijk. Mocht je echt verdwaald raken in de mensenmassa is het gewoon een kwestie van luisteren of je de sambaband hoort of Mori zijn geschreeuw door de megafoon. Vaak klonk dat ongeveer als: "What do we want? Climate justice! When do we want it? Now!" of als "Plus chaud, plus chaud, plus chaud que le climat, on est plus chaud!" of soms wel eens: "Waar is dat draagvlak? Hier is dat draagvlak!"

Heel veel geroep om aandacht voor deze urgente zaak. Niet alleen door uitbundige roepen wordt er aandacht gevraagd, er zitten ook zeer creatieve borden bij, die allemaal heel kleurrijk de lucht in priemen. Er staan verschillende slogans op als: "Politicians this is the drup in the emmer who is totally full" of "aardbol.com, de wereld van ons allemaal". Al deze slogans, gemaakt door JNM'ers, nee sterker nog, door mensen die willen dat er iets verandert of iets gebeurt waardoor ons klimaat weer een beetje beter wordt.

NAAR HUIS SCHUIFELEN

Het einde is in zicht en we verzamelen allemaal op het gras. De sambaband laat nog even horen hoe mooi en goed ze in de maat kunnen spelen. Dan komt er iemand van de scouts naar ons toe en vraagt of we een groepsfoto willen maken met het hele jeugdblok. Daar

© Ewout De Vos

zeggen we natuurlijk geen nee tegen. Meer dan de helft van de groep zijn JNM'ers, dus dat levert natuurlijk zeer mooie beelden op.

Dan is het tijd om stilletjes de trein terug naar huis te nemen. Eerst onze weg nog vinden door het doolhof dat wij onze hoofdstad noemen, om dan op de grond van het station even uit te blazen. Samen met een bende andere JNM'ers terug de trein op naar huis, kijkende naar de foto's en video's op de mediakanalen. Hier en daar wat JNM'ers in het nieuws, of zelfs op de instagram van Pommeliën. Thijs die ook aanwezig was.

De vraag die elk nieuwsmedium achteraf toch het belangrijkste lijkt te vinden: "Is het nog nuttig om te betogen voor het klimaat?" Het antwoord daarop lijkt mij vanzelfsprekend: Natuurlijk is het nog heel erg belangrijk dat we dit doen. Er is nog steeds niet genoeg veranderd om echt het verschil te maken en zolang dat niet gebeurt moeten wij daar staan om het te benoemen. Soms is het in onze politiek nodig om te duwen waar het pijn doet en ik denk dat dat exact is wat we niet mogen opgeven.

© Jona Barkmeijer

© Ewout De Vos

BESTE QUOTES VAN DE BELEIDSNOTA

Dag liefste mede-JNM'ers.

Omdat we met de JNM graag ons geld zouden krijgen van de overheid zijn we momenteel plichtsbewust heel druk bezig met de beleidsnota. Dit houdt concreet in dat we een hele klepper aan het schrijven zijn waarin we de overheid heel lief aankijken en om geld smeken. We moeten tussen de soep en de patatten ook zeggen wat we allemaal willen doen met JNM.

Nu, om te weten wat wij met JNM willen doen en waar we naartoe willen, hebben we jullie enige tijd geleden een enquête gestuurd. En, schatjes die jullie zijn, heeeeeeel veel mensen hebben heel uitgebreid geantwoord (waarvoor dank<3). Behalve heel serieuze antwoorden zijn er ook zeker een paar antwoorden geweest waardoor ik mijn koffietje tijdens het analyseren op mijn computer heb gespuwd van het lachen...

Bij deze deel ik met jullie de grappigste antwoorden die wij ontvangen hebben.

DOOR Louis Lema

Noem één ding dat jij leuk vindt aan JNM, maar dat je ouders minder leuk vinden!

"Dat ik in mijn onderbroek mag rondlopen op de startdag."
- een anonieme pieper

Waarom zit je in de JNM?

"ik vond de chiro niet zo leuk"
(ik zie dit als een absolute win!!!)
- een anonieme pieper

Wat is voor jou de grootste valkuil van JNM?

"Een spelletjes jeugdbeweging worden zoals de ksa"
- anoniem gewoon lid

Noem één ding dat je ouders leuk vinden aan JNM, maar dat jij minder leuk vindt!

"nieuwe kinderen leren kennen"
-verschillende anonieme piepers

"veel fruit" -anonieme pieper

Waarom vulde je deze enquête in?

"Ik heb een goede mening. En ik hou van cringe enquêtes."
- anonieme ini

"Ik verveelde mij"
- anonieme ini

"Omdat mijn mama zei dat het moest."
-anonieme ini

Beschrijf in 3 woorden wat vind jij vind dat ontbreekt in JNM.

"SLAAP"
- anoniem gewoon lid

Wat is voor jou de rol van het HB?

"Groot zijn" -anoniem gewoon lid

Noem één ding dat jij leuk vindt aan JNM, maar dat je ouders minder leuk vinden!
"Veel boterhammen met choco op kamp"
- een anonieme pieper

Mocht je morgen als ouwe sok bovo mogen worden, wat zou dan je eerste beslissing zijn?

"JNM minder democratisch maken, zodat de pp zelf kan beslissen over bouwdrogers en de mwg zelf mag beslissen over inhoudelijke standpunten"
- anonieme ouwe sok

Wil je nog iets kwijt over JNM?

"Het is een toffe bende zegt mijn mama en dat wil wat zeggen!"
-anonieme ini

Je zult je waarschijnlijk afvragen "maar allé Louis, ben jij nu gewoon die kindjes, pubers en iets oudere kindjes aan het uitlachen?!?" Maar neen, jonge mensen zijn gewoon grappiger.

We hebben natuurlijk ook het personeel ondervraagd, want dat zijn ook interessante mensen. Toen we hun vroegen hoe hun droom-JNM er uit zou zien was er één personeelslid met wel een heel intense toekomstvisie, je weet wie je bent ;)

"Het is niet echt een droom, wel een ietwat realistisch toekomstbeeld. De NWG wordt het zonnetje, het warmtebronnetje van de JNM! Het zendt ambassadeurs uit die kennis willen overdragen. De MWG daarentegen is jammer genoeg ten gronde gegaan. Het is gefuseerd met andere dingen zoals bijvoorbeeld de IP. Ze hebben samen een volledig nieuwe werkgroep opgericht: de wereldwerkgroep (WWG). De WWG zal natuurlijk sterke banden hebben met de NWG, want iedereen heeft de zon nodig. De BWG zal 'flowend' door het leven gaan, afhankelijk van het aantal leden. De CP zal opgesplitst worden in CP1 en CP2, want te veel werk. En tegen 2025 zal de WIP ontploffen!"

En nu, met deze uitzichtloze visie, wil ik jullie er nog attent op maken dat jullie alle evoluties en avonturen van de beleidsnota kunnen opvolgen door te surfen naar www.jnm.be/2030! Nu zijn we ons aan het amuseren met het verwerken van alle input die we kregen, om tegen de Algemene Vergadering in maart een mooie update (en misschien zelfs al een concreet plan? :o) te kunnen voorstellen. Tegen dat je deze Euglena leest, is dat al achter de rug! Dus: op naar de website om te lezen wat onze tussentijdse voorstelling was!

Nog veel leesplezier en een dikke knuffel <3

Waarom vind je het belangrijk om ini's van andere afdelingen te leren kennen?

"West-Vlamingen hebben een leuk accent."
- anonieme ini

"Ik hoef ze eigenlijk niet te leren kennen."
- anonieme ini

Wat vond je een leuke afdelingsactiviteit en waarom?

"Amerikaanse bomen omkappen. Leuk" - een anonieme pieper

Wat vond je minder goed aan de nationale activiteiten?

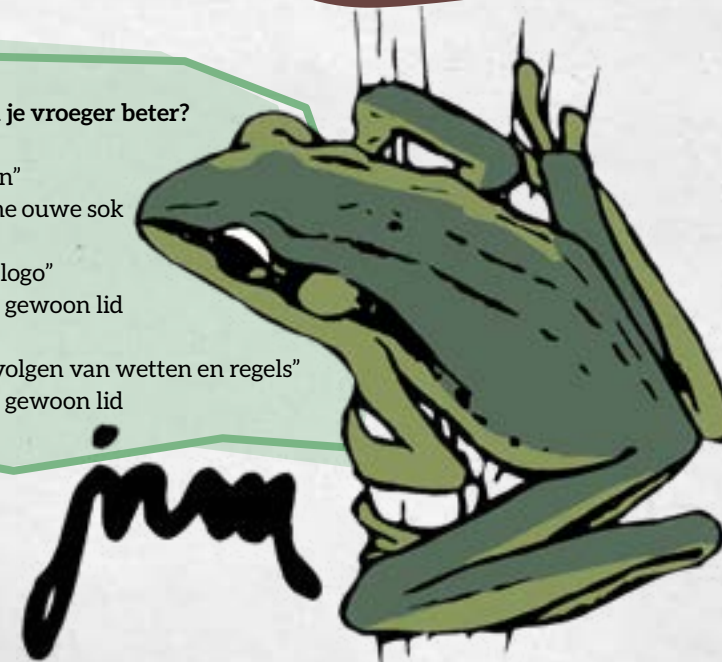
"Er zijn te veel mensen van Gent."
- een anonieme ini

Wat vond je vroeger beter?

"mijn leven"
- anonieme ouwe sok

"het JNM-logo"
- anoniem gewoon lid

"Het niet volgen van wetten en regels"
- anoniem gewoon lid

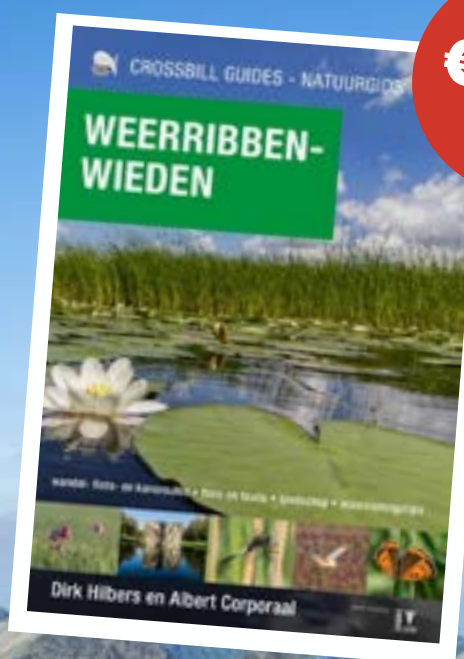
JNM WINKEL

www.jnm.be

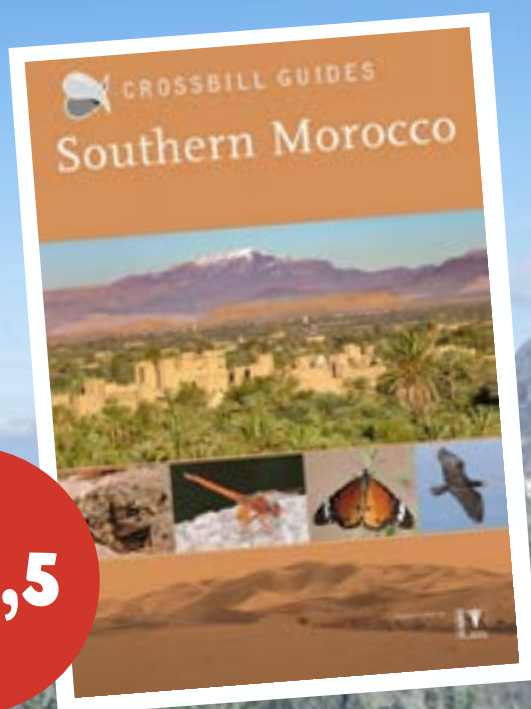
WAAR GAAT JOUW REIS NAARTOE?

Plan je volgende trip met onze
nieuwe Crossbill Guides!

€27,5

Van Nederland...

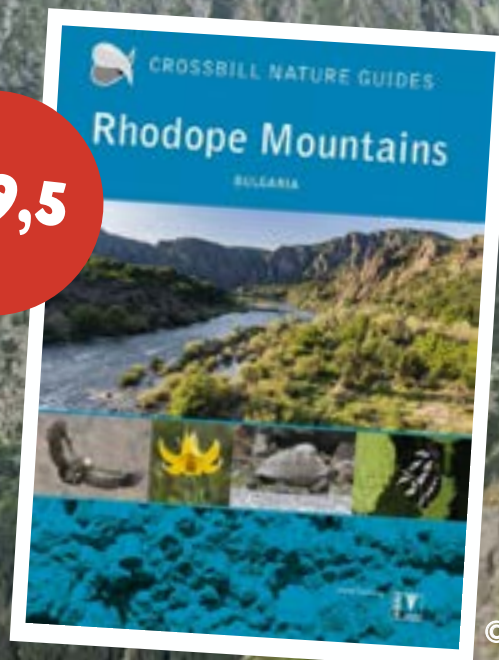

€29,5

...Langs Marokko...

...Helemaal tot de
Canarische Eilanden!

€29,5

JNM Winkel
Kortrijksepoortstraat 192 - 9000 Gent
Of online op jnm.be/winkel
Dinsdag, woensdag, donderdag open van 14u tot 18u
Eerste zaterdag van de maand open van 10u tot 18u

JNM-leden krijgen 15% korting op alles, uitgezonderd JNM-textiel, drank/
voeding. Op verrekijkers en zaklampen is de korting 10%

© Ewout De Vos